
UNIVERZA V LJUBLJANI

FAKULTETA ZA ŠPORT

Športno treniranje
Triatlon

**ODNOS ŠTUDENTOV FAKULTETE ZA DRUŽBENE VEDE
DO ŠPORTNE VZGOJE IN ŠPORTA NASPLOH**

DIPLOMSKO DELO

MENTOR

izr. prof. dr. Miran Kondrič

SOMENTORICA

doc. dr. Tanja Kajtna

RECENZENT

izr. prof. dr. Matej Tušak

KONZULTANT

pred. spec. Roman Kavčič

AVTORICA DELA

Ana Seliškar

Ljubljana, 2010

ZAHVALA

Mentorju, gospodu dr. Miranu Kondriču, za vodenje in pomoč pri nastajanju diplomskega dela,

mami in očetu, ki sta mi omogočila študij in me ves čas podpirala,

možu Gregorju in sinu Lovru.

Hvala tudi Tanji, Karmen, Jerneju, Klemenu, Slavi, Tini, Meti, Petru in vsem ostalim, ki ste kakorkoli pomagali, da mi je uspelo zaključiti študij.

Ključne besede: športna vzgoja, Fakulteta za družbene vede, študenti, univerzitetni šport.

ODNOS ŠTUDENTOV FAKULTETE ZA DRUŽBENE VEDE DO ŠPORTNE VZGOJE IN ŠPORTA NASPLOH

Ana Seliškar

Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport, 2010

Športno treniranje, Triatlon

Strani: 70 Tabel: 36 Slik: 35 Virov: 26 Prilog: 1

IZVLEČEK

Namen diplomskega dela je bil s pomočjo anketnega vprašalnika Likertovega tipa ugotoviti odnos študentov Fakultete za družbene vede do športne vzgoje in športa nasploh. Vprašanja so se nanašala na športno vzgojo v srednji šoli, na športno vzgojo na fakulteti ter na vsesplošen odnos do športa. Anketa je bila izvedena med 125 študenti Fakultete za družbene vede.

Dobljeni podatki so bili obdelani s statističnim paketom SPPSS. Izračunani so bili parametri osnovne statistike (povprečne vrednosti, standardni odkloni, frekvence odgovorov. Razlike med spoloma so bile ugotovljene s pomočjo T-testa.

Ugotovljeno je bilo, da ima večina anketiranih študentk in študentov do športa in športne vzgoje pozitiven odnos. Športno so aktivni na urah športne vzgoje in v prostem času. Študentke in študenti izbirajo različne športe, s katerimi se ukvarjajo. Navajali so tako individualne in ekipne športe, ki se izvajajo v zaprtih prostorih in v naravi. Med najbolj priljubljenimi športi študentk in študentov Fakultete za družbene vede so tako: tek, odbojka, košarka... Študentke in študenti se v svojih odgovorih ne razlikujejo znatno v odgovorih na posamezna vprašanja.

Veliko je raziskanega in napisnega iz področja osnovnošolskega in srednješolskega športa in športne vzgoje v teh dveh obdobjih. Na univerzitetnem področju je raziskav o športu znatno manj. Športna vzgoja na fakultetah se ne dopolnjuje z predhodnimi šolskimi programi. To dejstvo vsebuje svoje slabosti, ki bi lahko predstavljala predmet nove raziskave.

Key words: physical education, Faculty of Social Sciences, students, university sports.

ATTITUDE OF THE STUDENTS OF THE FACULTY OF SOCIAL SCIENCES
TOWARDS PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS IN GENERAL

Ana Seliškar

University of Ljubljana, Faculty of Sports, 2010

Sports training, Triathlon

Pages: 69 Tables: 36 Images: 35 Sources: 23 Attachments: 1

ABSTRACT

The purpose of this diploma paper was to find out the attitude of the students of the Faculty of Social Sciences towards physical education and sports in general using the Likert type survey. The questions referred to the physical education in secondary schools, physical education at the faculty, and general attitude towards sports. The survey was conducted among 125 students of the Faculty of Social Sciences.

The data so obtained were processed by the SPPSS statistical package. The parameters of the basic statistics were calculated (average value, standard deviations, frequency of answers). The differences between gender were found with T-test.

It has been found out that most of the students of both genders have positive attitude towards sports and physical education. They are actively involved in sports during physical education lessons and in free time. These students choose among different sport disciplines they practise. They stated individual sports as well as team sports practised indoors and outdoors. The most favourable sports among the students of the Faculty of Social Sciences include race, volleyball, basketball, etc. No significantly differences between male and female students have been identified.

Much has already been investigated and written about sports and physical education at the primary and secondary education levels. However, much less investigations have been performed in the field of university education. The physical education at the faculties does not supplement previous school programmes. This fact includes some disadvantages but also some advantages that might be a subject of a new research work.

KAZALO

1. UVOD	7
1.1. SREDNJEŠOLSKO IZOBRAŽEVANJE V SLOVENIJI	11
1.2. ŠPORT NA UNIVERZI V LJUBLJANI	11
1.3. ŠPORT NA FAKULTETI ZA DRUŽBENE VEDE	13
1.4. ODNOS MLADIH DO ŠPORTA IN ŠPORTNE VZGOJE	14
1.5. VPLIV DRUŽINE IN DRUŽBE NA ODNOS DO ŠPORTA	16
1.6. RAZLIKE V DOJEMANJU ŠPORTA	17
1.7. CILJI	20
2. METODE DELA	21
2.1. PREIZKUŠANCI	21
2.2. PRIPOMOČKI	21
2.3. POSTOPEK	23
3. REZULTATI	24
3.1. PRIMERJAVA REZULTATOV OSNOVNE STATISTIKE GLEDE NA SPOL ZA POSAMEZNO TRDITEV	26
3.2. PRIMERJAVA PRILJUBLJENOSTI ŠPORTNIH PANOG	58
4. RAZPRAVA	61
5. SKLEP	66
6. VIRI	67
7. PRILOGE	70

1. UVOD

»Šolska športna vzgoja je nenehen proces bogatenja znanja, razvijanja sposobnosti in značilnosti ter pomembno sredstvo za oblikovanje osebnosti in odnosov med posamezniki. S svojimi cilji, vsebinami in metodami dela prispeva k skladnemu biopsihosocialnemu razvoju mladega človeka, hkrati pa ga razbremeni in sprosti po napornem šolskem delu. Vzgaja in nauči ga, da bo v letih odraslosti in starosti bogatil svoj prosti čas tudi s športnimi vsebinami. Z zdravim načinom življenja bo tako lahko skrbel za dobro počutje, zdravje, vitalnost in življenjski optimizem« (Kovač in Novak, 2004, str.5).

Odnos otrok do športa in športne vzgoje se skozi razvoj spreminja. Za pozitiven odnos do športa in športnega načina življenja naj bi v prvi vrsti skrbeli starši, kasneje pa športni pedagogi. S prehodi med stopnjami izobraževanja se naše športno znanje dopolnjuje, vendar na področju športa le znanje ni dovolj. Šport moraš enostavno imeti rad.

Nekatere nas je šport pritegnil že v osnovni šoli, druge pa šele na fakulteti. Tisti, ki živimo s športom pa pogosto ne razumemo, zakaj določene skupine ljudi športa nikoli niso sprejele v svoje življenje. Je za to kriva nešportno naravnana družina, mogoče pedagogi, družba, ki jih ni sprejela? Verjetno so k temu prispevali vsi navedeni razlogi in še kakšen povrh.

Mladostniki, ki so zaradi različnih vzrokov gibalno manj uspešni, potrebujejo posebno pozornost. Ne le, da jih je težje pridobiti za vključevanje v športne dejavnosti, z neprimernim pristopom jih lahko tudi odvrnemo od športa (Jurak in Kovač, 2007).

Športno pedagoška stroka skuša rešiti problem otrok, ki se pri športni vzgoji počutijo zapostavljene z individualizacijo, vendar je to v praksi pogosto težko izvajati. Na stopnji srednješolskega izobraževanja pogosto opazimo upad zainteresiranosti za športno vzgojo (predvsem pri dekletih) velik osip v tem razvojnem obdobju pa je zaznan tudi na področju športnega treniranja.

Mladi se v šport vključujejo zaradi želje po novih znanjih, želje po sprostivni in zabavi zaradi druženja z vrstniki in novih poznanstev, razburljivosti in izziva, želje po uspehu in zmagi, pridobivanja kondicije, tekmovanja. Največji osip med mladimi v tekmovalnem športu je proti koncu srednje šole. Opuščajo pa ga zaradi – izgube interesa za športno vadbo, pomanjkanja časa za šport, nesporazumov s trenerji, slabih odnosov v skupini, težav v šoli, poškodb, slabih pogojev za vadbo, drugih hobijev (Brettschneider in Sach, 1996, v Škof, 2007). Škof (2007) še navaja da je osip toliko večji, kolikor bolj je športna dejavnost usmerjena v tekmovalnost.

Do stopnje univerzitetnega izobraževanja naj bi se mladi v praviloma dvanajstih letih s športno vzgojo že kar nekaj naučili. Koliko so odnesli od ur športne vzgoje pa je odvisno od predšolske vzgoje staršev, od športnih pedagogov v osnovni in srednji šoli, predvsem pa od njih samih. Od osebnostnih lastnosti, motivacije in vrednot, pa tudi od dovzetnosti za vplive družbe in medijev.

Na fakulteti, ko mladi že približno vemo kaj smo in kaj še želimo postati, se tudi lažje odločamo glede izbire športa. Ponudba aktivnosti pri športni vzgoji je bolj raznolika in nismo omejeni na večinoma ekipne in motorično zahtevne športe. Na ukvarjanje s športom nimajo več odločilnega vpliva starši in športni pedagogi ampak mi sami in družba v katero se vključujemo.

V študijskem letu 2009/2010 imajo mladi na Univerzi v Ljubljani pestro ponudbo brezplačnih športnih programov, ki so kreditno ovrednoteni s tremi kreditnimi točkami. Med njimi najdemo športe, ki so študentom že bolj ali manj znani iz osnovne in srednje šole in lahko svoje znanje nadgrajujejo. Pestra pa je tudi ponudba za večino novih športov.

Telesna dejavnost ima v vseh življenjskih obdobjih nenadomestljivo vlogo. Nujno je potrebna za usklajen biološki, socialni in mentalni razvoj ter za zdravje mladih ljudi; v zrelih letih in v starosti pa redna in primerno izbrana telesna dejavnost ohranja vitalnost. Zato je razvoj pozitivnih stališč in zlasti aktivnega odnosa mladih do športne ali telesne dejavnosti eden najpomembnejših ciljev programov športne vzgoje in pomemben pogoj, da bo telesna dejavnost ostala tudi sestavni del življenja odraslih (Jaušovec, 2007).

Redno rekreativno ukvarjanje s športom je ena najboljših popotnic, ki smo jo mladi lahko prejeli skozi pogosto težavno otroštvo in mladost. Ta popotnica nima le kratkoročnih vplivov na telo in dobro počutje ampak tudi na vrsto drugih dejavnikov, ki so pomembni v vsakdanjem življenju. Berčiči, Sila, Tušak in Semolič (2007) navajajo, da je rekreativni športnik (športnica): močnejši, bolj gibljiv, bolj odporen, bolj spreten, z boljšo kondicijo ter bolj vzdržljiv. Hkrati pa ima več energije, je bolj vitalen, je boljšega razpoloženja, si hitreje odpočije, se bolje prilagaja, hitreje nadoknadi energijo, ima lepše oblikovano telo, ima lepšo in boljšo telesno držo, ima boljši apetit (tek), bolje spi, manj obiskuje zdravnike, v življenju porabi več energije, zato ima bolj uravnoteženo razmere med prejeto (hrano) in oddano energijo.

Šport in športni način življenja navdušuje čedalje več ljudi. Včasih temu ni bilo tako. Šport si je skozi zgodovino utiral težko pot, ljudje, ki so se s športom ukvarjali pa so bili pogosto zasmehovani. Tudi športna vzgoja je bila ali mogoče včasih še vedno je, premalo cenjena. Nekateri so športno vzgojo začeli ceniti šele v zadnjih nekaj letih, odkar je tudi ta šolski predmet ponovno ocenjen s številčno oceno.

V današnjem hitrem in stresnem tempu življenja je šport zelo dobrodošlo sredstvo za sprostitvev in odpravljanje stresa. Kot smo že omenili, je včasih veljalo, da so se s športom ukvarjajo tisti ljudje ki niso imeli »pametnejšega dela« kot tekati ali kolesariti naokoli, danes pa bi lahko rekli, da velja obratno. Šport postaja luksuz, saj veliko ljudi zaradi prenatrpanega delovnega urnika in hitrega tempa življenja preprosto ne najde časa za sprostitvev s športom.

Mnogi se zavedajo pozitivnih učinkov športnega načina življenja, vendar imajo zelo pogosto težave z realizacijo zdravega načina življenja. Razloge in izgovore za neukvarjanje s športom najpogosteje najdejo v pomanjkanju časa, pomanjkanju volje in motivacije, slabem vremenu, pomanjkanju materialnih sredstev, itn. Posledice tako imenovano »sedečega« načina življenja vodijo v debelost, ki ima pri mladih predvsem vpliv na nizko samozavest in samospoštovanje, dolgoročno pa vpliva na pojav različnih bolezni.

Cesarjeva (2007) je v svojo raziskavo vključila dijakinje, ki pogosto izražajo nezadovoljstvo s svojim zunanjim izgledom. V svojem magistrskem delu je avtorica ugotavljala odnos gimnazijk Gimnazije Šentvid do športne dejavnosti v prostem času. Ugotovila je, da so dekleta skupaj z urami športne vzgoje primerno športno aktivne. Razloge za ukvarjanje s športom avtorica pripisuje medijski promociji športnih dejavnosti in zdravega načina življenja, pozitivnemu vplivu okolja "športnih družin" in kakovostni športni vzgoji.

Če velja, da si človek vzame čas za stvari, ki jih ima rad, smo skoraj rešili največji problem – pomanjkanje časa za šport. Šport imamo radi tisti, ki smo bili vzgojeni, da živimo s športom v okviru družine, šole in družbe. Kot predšolske otroke nas starši preko skupnega preživljanja prostega časa v gorah, športnih igriščih in plavalnih bazenih vpeljejo v svet športa. V šoli nas športni pedagogi in pedagogi iz drugih področij in družba vodijo in vzpodbujajo k raziskovanju pozitivnih vplivov športa in zdravega načina življenja. Kasneje pa sami, na račun pridobljenih pozitivnih izkušenj, živimo zdravo in aktivno življenje.

Zgoraj opisan način bi bil idealen, vendar najpogosteje ni tako. Veliko staršev se ne ukvarja s športom, saj so preobremenjeni z delom in ostalimi skrbmi. V šoli, marsikateremu učencu športna vzgoja ne diši. Takšni otroci izven šolskih obveznosti ne zahajajo na športna igrišča, saj v športu ne vidijo smisla. Veliko otrok, ki se v osnovni šoli izkažejo kot dobri športniki, v obdobju odraščanja pritegnejo druge aktivnosti, ki se jim v tistem trenutku zdijo pomembnejše.

Podatki raziskav kažejo, da se več kot polovica fantov in deklet v starosti 11 do 15 let večino dni v tednu preprosto ne giblje dovolj in so na ta način prikrajšani za koristi redne telesne dejavnosti oziroma jih ogroža sedeči način življenja. Od devetega do

petnajstega leta se njihova telesna dejavnost zmanjša za okrog 50%. V srednji šoli pa se stanje samo še poslabša. Le 15% deklet ostane ustrezno telesno aktivnih. Ob teh podatkih seveda ni presenetljivo, da je danes mladina v primerjavi z desetletji nazaj telesno manj sposobna – v slabši telesni kondiciji (Škof, 2007).

Tudi drugi viri govorijo o tem, da današnja mladina prosti čas preživlja predvsem sede; najpogostejše dejavnosti so deskanje po svetovnem spletu, telefoniranje, igranje računalniških iger in gledanje televizije (Jeriček, 2007; Jurak, 2006; v Kovač, Leskošek in Strel 2007).

Za mlade, ki se v prostem času ukvarjajo s športom, je manj verjetno, da bodo zašli v družbo, kjer prevladuje ponočevanje, pijančevanje, kajenje in droge.

Dijaki v srednjo šolo pridejo z določenim predznanjem. Športna vzgoja na srednješolski stopnji je nadgradnja osnovnošolske športne vzgoje. Se pravi, da športi v večini ostajajo isti, le znanje v posamezni športni panogi se nadgrajuje. Mogoče bi v tem našli tudi razlog, zakaj zainteresiranost za šport v srednji šoli upada. So mladi naveličani enih in istih športov?

Interesi, stališča, motiviranost za športno dejavnost in sprejemanje pedagoških ravnanj učitelja športne vzgoje se s starostjo učencev spreminjajo. Osebnostni razvoj mladih in drugi dejavniki povzročijo, da se njihova stališča do posameznih športnih vsebin, motivacija do športne vzgoje nasplah in zadovoljstvo s klimo pri športni vzgoji znižujejo. Morda bi starosti in spolu prilagojen odnos, vsebine in oblike dela pri športni vzgoji pripomogli, da negativni trendi ne bi bili tako očitni. To še zlasti velja za delo z učenci, ki se pri športni vzgoji počutijo zapostavljene, nekompetentne (Škof, Zabukovec, Cecić Erpič in Boben, 2005).

Tisti mladi, ki se odločijo za nadaljevanje šolanja na fakulteti, se ponovno srečajo s športno vzgojo, ki pa se precej razlikuje od tiste v osnovni in srednji šoli. Študentke in študente preseneča izbira športov, med katerimi so tudi taki, za katere nekateri prvič slišijo, da obstajajo.

Majerič (2002) je raziskoval strukturo motivov za ukvarjanje s športom študentov Univerze v Ljubljani. Ugotovil je, da so študenti primerno telesno aktivni, razloge za ukvarjanje s športom v prostem času, pa pripisuje tudi pozitivnemu vplivu športne vzgoje v osnovni in srednji šoli.

Otroci, srednješolci in študentje naj bi si skozi vse stopnje športne vzgoje izoblikovali pozitiven odnos do športa in redne telesne aktivnosti. Tako bodo imeli dosti več možnosti, da jih bo šport kot način življenja spremljal celo življenje.

Z raziskavo želimo ugotoviti, kakšen odnos do športa imajo študenti in študentke FDV. Zanima nas, kako je na ta odnos vplivala športna vzgoja, v preteklosti in v času raziskave. Kako so na odnos do športa in športne vzgoje vplivali družina, športni pedagogi, vrstniki in družba. Med drugim nas zanima tudi s katerimi športi se anketiranci ukvarjajo in na kateri ravni so športno aktivni.

1.1. SREDNJEŠOLSKO IZOBRAŽEVANJE V SLOVENIJI

Kovač in Starc (2007) navajata, da srednješolsko izobraževanje v Sloveniji ni obvezno in vključuje več kot 95% populacije med 16. in 18. letom starosti. V različnih izobraževalnih programih določa predmetnik različno število ur pouka športne vzgoje. Tako imajo vsi dijaki in dijakinje v gimnazijah v programih 3 ure športne vzgoje tedensko. Šolska ura traja 45 minut, kar pomeni tedensko 135 minut športne vzgoje. V srednjem strokovnem in tehničnem izobraževanju imajo običajno tri, v nekaterih programih pa tudi le dve uri športne vzgoje tedensko. V srednjem in nižjem poklicnem izobraževanju pa je športni vzgoji namenjenih od ene do tri ure tedensko, točno število ur pa je odvisno od programa.

V večini srednješolskih programov, po katerih lahko dijaki po uspešnem zaključku nadaljujejo šolanje na univerzi, imajo 3 ure športne vzgoje na teden. Šport v srednji šoli (gimnaziji) je razdeljen na redni pouk (osnovni program in program izbirnih športov), na športne dneve in dodatne športne programe, ki jih šola ponuja (interesni programi, tečaji, šolska športna tekmovanja). Osnovni program je enoten za vse gimnazije. V prvih dveh letnikih sta mu namenjeni dve tretjini ur, v tretjem in četrtem pa ena tretjina. V osnovnem programu dijaki izpopolnijo in nadgradijo temeljna znanja, ki so jih pridobili v osnovni šoli. Pri programu izbirnih športov dijaki izbirajo športne zvrsti v določenem obsegu ur znotraj ponudbe, ki jo pripravi šola. Šola mora na leto ponuditi vsaj tri izbirne športe. Vadba poteka v okviru rednega pouka, tako da se dijakinje in dijaki skozi celotno šolsko leto udeležujejo načrtnega, sistematičnega in kontinuiranega športnovzgojnega procesa. V okviru obveznih izbirnih vsebin, imenovanih dijakova prosta izbira, mora šola ponuditi športne taborne in šole v naravi, dijaki pa se v te dejavnosti vključujejo prostovoljno (Križnik in Purkat, 2008).

1.2. ŠPORT NA UNIVERZI V LJUBLJANI

To diplomsko delo je nastajalo v času, ko fakultete na Univerzi v Ljubljani prehajajo iz "starega načina" na sistem po Bolonjskem procesu.

Pred uvedbo Bolonjskega procesa se je športna vzgoja na večini univerzitetnih programov izvajala v dveh letnikih (v 2. in 3. letniku). Po Zakonu o visokem šolstvu so športno vzgojo na Univerzi v Ljubljani izvajali športni pedagogi, organizirani v Matično katedro za šport na Univerzi v Ljubljani. Delovanje športnih pedagogov Matične katedre za šport na Univerzi v Ljubljani je določal sporazum (sprejet 1978) med Fakulteto za šport in članicami Univerze v Ljubljani (fakultetami), ki je določal program dela in naloge skupnega pomena na področju univerzitetnega športa, fakultete pa je zavezoval, da so s svojimi prispevki omogočale športnim pedagogom primerno športno izobraževanje (Majerič, 1999).

Po uvedbi oziroma med uvajanjem Bolonjskega procesa je glede športne vzgoje, Senat Univerze v Ljubljani (leta 2005) sprejel nove sklepe in priporočila. Med drugim je določeno, da lahko predmet športne vzgoje posamezne članice vključijo v predmetnike kot izbirni ali obvezen predmet, ovrednoten s kreditnimi točkami ali pa tudi brez kreditnih točk. Sprejeli so tudi sklep da se predmet Športna vzgoja ovrednoti s tremi kreditnimi točkami in je, če tako odloči članica, lahko sestavni del študijskega programa. Prav tako lahko vsi študenti Univerze v Ljubljani izbirajo kreditno ovrednoten predmet Športna vzgoja v okviru splošnih izbirnih predmetov. Vsebinsko predmeta oblikuje članica ob sodelovanju Katedre za šport na Fakulteti za šport, ki je matična za to področje. Določeno je bilo še, da se področje športa študentom lahko ponudi kot prostovoljna in prostočasna obštudijska dejavnost, ki naj bo zagotovljena za vse študente, ki to želijo. Izvaja se na posameznih članicah oz. po sklepu Senata UL v okviru programa Centra za univerzitetni šport (v nadaljevanju CUŠ).

CUŠ: Osnovno poslanstvo Centra za univerzitetni šport Univerze v Ljubljani je zagotavljanje pogojev za razvoj športne dejavnosti študentov Univerze v Ljubljani, in sicer predvsem tistih segmentov te dejavnosti, ki omogoča čim širšo vključenost populacije študentov. Prav tako sta pomemben segment poslanstva ustvarjanje boljših pogojev za študij študentov športnikov in promocija Univerze v Ljubljani v slovenskem in širšem mednarodnem prostoru (Katalog CUŠ, 2009).

V študijskem letu 2009/2010 je študentom Univerze v Ljubljani na voljo 126 kreditno ovrednotenih programov obštudijske športne dejavnosti, ki so ovrednoteni s tremi kreditnimi točkami. Posamezni program obsega 90 pedagoških ur in zajema 60 kontaktnih ur in 30 ur samostojnega dela. Za pridobitev 3 kreditnih točk morajo študenti uspešno opraviti teoretični in praktični preizkus znanja. Pogoji za pristop k izpitu je 75% prisotnosti na programu. Uspeh na izpitu se ocenjuje z ocenami od 1 do 10 v skladu s Statutom UL (Katalog CUŠ, 2009).

SUSA: Je krovna športna organizacija univerzitetnega športa v Sloveniji in tako združuje univerzitetne oz. študentske športne zveze v univerzitetnih središčih:

Športno zvezo Univerze v Ljubljani (ŠZUL), Univerzitetno športno zvezo Maribor (UŠZM) in Univerzitetno športno zvezo Primorske (UŠZP). V sodelovanju s članicami in nacionalnimi panožnimi športnimi zvezami se pod okriljem SUSA izvajajo državna univerzitetna prvenstva, koordinirajo udeležbo študentov in študentk na evropskih in svetovnih univerzitetnih prvenstvih ter univerzijadah (Katalog CUŠ, 2009).

1.3. ŠPORT NA FAKULTETI ZA DRUŽBENE VEDE

Fakulteta za družbene vede je bila ena izmed fakultet, ki so prve izvedle bolonjsko prenavo študijskih programov. V študijskem letu 2007/2008 je fakulteta v celoti prešla na nov sistem študija. Predmet Športna vzgoja so takrat uvrstili med splošno izbirne predmete s petimi kreditnimi točkami. Predmet lahko vpišejo študenti vseh letnikov dodiplomskega študija kot izbirni fakultetni ali izbirni odprti predmet. Izvaja se dva semestra, vaje potekajo dve uri tedensko, predavanja pa pet ur v vsakem semestru. Predmet je utemeljen s tremi osnovnimi cilji (Kavčič, 2009).

1. Ozaveščanje študentov o vrednotah športa in preko tega vplivanje na oblikovanje pozitivnih stališč do športa in navajanje na zdrav način življenja.
2. Odpravljanje in preprečevanje posledic pomanjkanja gibanja oziroma skrb za izboljšanje psihofizičnih sposobnosti, krepitev zdravja in ustvarjalno izrabo prostega časa.
3. Izpopolnjevanje znanja v izbranih športnih panogah (Kondrič in Kavčič, 2007).

Namen zgoraj omenjenih kratkoročnih ciljev je doseči dolgoročni namen športne vzgoje. To je oblikovanje trajnega aktivnega odnosa do športa kot kompenzacijske dejavnosti k študiju in delu. (Kondrič in Kavčič, 2007)

Vsebino športne vzgoje tvori teoretični in praktični del. V teoretični del sodijo splošne in specialne vsebine. Splošni del obsega: osnove delovanja človekovega telesa, njegovega gibalnega, srčno žilnega in dihalnega sistema, psihomotorične in funkcionalne sposobnosti človeka, športna – gibalna aktivnost kot preventivna in kurativna dejavnost za ohranjanje in utrjevanje zdravja, osnove zdravega prehranjevanja in regulacije telesne teže ter drugih medicinskih vidikov športa, metode preverjanja in ugotavljanja stanja človekovih psihomotoričnih in funkcionalnih sposobnosti. Specialni del je vezan na izbrano športno panogo in vsebuje: posebnosti posamezne športne panoge in njen vpliv na človeka, tehniko, taktiko in pravila posameznih športnih panog, osnove telesne in tehnično taktične priprave v izbrani športni panogi (Kondrič in Kavčič, 2007).

Praktični del predmeta se izvaja v dveh oblikah: 1. Splošno vzgojno - izobraževalna oblika obsega programe učenja in izpopolnjevanja v izbranih športnih panogah ter pridobivanja osnov športno-rekreativnega treninga. 2. Športno tekmovalna oblika

obsega redni proces treninga in tekmovanj v okviru med fakultetnih in med univerzitetnih tekmovanj. V to obliko se vključujejo predhodno selekcionirani študenti (Kondrič in Kavčič, 2007).

1.4. ODNOS MLADIH DO ŠPORTA IN ŠPORTNE VZGOJE

Športna vzgoja v osnovni šoli predstavlja osnovo in podlago športni vzgoji v srednji šoli, ta pa nadalje podlago športni vzgoji na univerzitetnem študiju. Do pred nekaj let je bila športna vzgoja obvezen predmet na vseh treh navedenih stopnjah izobraževanja, vendar se univerzitetna športna vzgoja po programu in vsebini močno razlikuje od osnovnošolske in srednješolske, ki sta si podobni in se vsebinsko dopolnjujeta. Danes skoraj ni več najstnika, ki ne bi obiskoval srednje šole, pa tudi čedalje več mladih se odloča za nadaljevanje šolanja v študijskih programih.

Majerič (1999) v svojem diplomskem delu navaja, da se mladi odločajo za podaljšanje šolanja tudi zato, ker se največkrat kaže kot edina možnost rešitve negotove prihodnosti. "Hkrati s podaljšanjem šolanja se podaljšuje obdobje ko posameznik aktivno prevzema družbene kulturne vzorce in oblikuje svoj življenjski vrednostni sistem." Nimajo pa vsi mladi možnosti za nadaljevanje šolanja, ali so njihove možnosti omejene. Posledično se zmanjšajo poklicne in življenjske zmožnosti, nižji ekonomsko – socialni status pa je pogosto razlog za ne ukvarjanje s športom.

Na odnos do športa za nadaljnje življenje vpliva veliko dejavnikov, med katere lahko štejemo tudi vpliv športnih pedagogov, ki nas vodijo skozi posamezne stopnje športne vzgoje. »Učitelj nima neposrednih možnosti, da prisili učence k motiviranemu delu, jim ga pa lahko olajša in spodbuja predvsem tako, da z njimi deli vzgojno-izobraževalno moč in odločanje« (Strmčnik, 2001, str. 187). Dober športni pedagog je motiviran za delo, ustrezno usposobljen za poučevanje posameznih športov, pomemben pa je tudi njegov način posredovanja snovi. Za slab odnos do športne vzgoje mnogi krivijo slabe prostorske in materialne pogoje posameznih šol, vendar lahko športni pedagog z ustreznim delom slabost teh pogojev zelo omili.

Učno – vzgojni proces, je vselej rezultat učenčevega in učiteljevega prizadevanja ter njunega medsebojnega sodelovanja, ki ga lahko vplivi okolja spodbujajo ali zavirajo. Učitelj je srce in duša vzgojno – izobraževalnega procesa. Njegova učinkovitost je odvisna od številnih dejavnikov: od njegovih znanj in izkušenj – usposobljenosti (kompetenc), njegovih občutkov –intuicije, energije - erosa, osebnostnih lastnosti itd. Učiteljeva učinkovitost in njegova pedagoška avtoriteta sta povezani s številnimi dejavniki: z njegovim znanjem, izkušnjami, s profesionalnim odnosom do učencev in

predmeta, z njegovo socialno sugestibilnostjo in nekaterimi značajskimi potezami (npr. stanovitnost, usmerjenost k izbranim ciljem, nesebičnost, strpno odzivanje). Ni enotnega modela uspešnega učitelja, saj so lahko učitelji različnih značajev, lastnosti in sposobnosti enako uspešni, eden bolj v enih, drugi v drugih razmerah (Škof idr., 2005).

Mediji in družba so sicer pozitivno naravnani do športa, vendar mladi brez ustreznega predznanja in podore pod vplivom medijev pogosto zaidejo v eno izmed skrajnosti. Naj kot prvo skrajnost omenim dekleta, ki so obsedena s svojim zunanjim izgledom. Vizualni mediji nenehno predstavljajo dekleta s popolnimi postavami, kar mladostnice pogosto zavede v pretirano hujšanje, težnjo k perfekcionizmu in obsedeno ukvarjanje s športom, le z namenom izgubljanja kalorij. Posledično se razvijejo bolezni kot sta bulimija in anoreksija. Kot drugo skrajnost pa naj omenim mladostnike, ki imajo sicer zelo pozitiven odnos do športa, vendar le na način, da različne športe spremljajo prek medijev. To skupino ljudi pogosto najdemo pred televizijskimi sprejemniki, seznanjeni so z vsemi športnimi rezultati na najbolj različnih športnih področjih, sami pa so največkrat športno popolnoma neaktivni.

Brettschneider, Naul, Bünemann in Hoffmann (2007b) v knjigi *Obesity in Europe*, govorijo o tem, kako se z pojavljanjem vedno več različnih medijev povečuje neaktivnost in prekomerna teža pri otrocih in mladostnikih v Evropi. Navajajo še, da dokler se bo povečeval vpliv medijev (se razvijala in napredovala tehnologija) toliko več časa bodo mladi presedeli pred računalniki in TV sprejemniki.

V srednji šoli (v primerjavi z osnovno šolo) se med mladimi močno zmanjša interes za športno vzgojo. Jurak, Kovač in Strel (2004, v Jurak in Kovač, 2007) so ugotavljali razloge za opravičevanje od športne vzgoje. Ugotovili so, da se od športne vzgoje najpogosteje opravičujejo dijakinje, pri drugih skupinah (osnovnošolci, osnovnošolke, dijaki) je opravičevanje manj pogosto. Odsotnost od športne vadbe je negativno povezana s splošnim učnim uspehom, to dejstvo pa bi lahko povezali s podatkom, da se dijaki med "opravičenimi urami" učijo za druge predmete. Na opravičevanje od športne vzgoje ima slab vpliv tudi preverjanje in ocenjevanje znanja učencev. Avtorji kot ukrep za zmanjševanje opravičevanja predlagajo individualizacijo.

Ker mnogim mladim obvezne ure športne vzgoje predstavljajo edino ukvarjanje s športom, je kvaliteta le-te zelo pomembna. Če bodo mladi radi prihajali na ure športne vzgoje in iz njih odhajali zadovoljni, obstajajo večje možnosti, da se bodo s športom ukvarjali tudi v prostem času in nadaljnjem življenju.

1.5. VPLIV DRUŽINE IN DRUŽBE NA ODNOS DO ŠPORTA

Najpomembnejši dejavnik vključevanja otrok v šport (zlasti tistih v nižji starosti) so starši. Ti v športu prepoznavajo otrokov potencial, vidijo ga kot investicijo za trenutno zdravje njihovega otroka in kot dolgoročno naložbo v njihovo kasnejše zdravo in zadovoljno življenje kot preventivno sredstvo zaščite njihovih otrok pred nevarnostmi "ceste" itd. Starši prav gotovo najpomembneje vplivajo na športno dejavnost otrok. Vloga staršev ni pomembna le zaradi usmerjanja otrok v šport. Še veliko pomembnejša je njihova vloga v razvijanju vrednot, ki športno dejavnost uvrščajo na pomembno mesto v njihovem družinskem življenju, ter njihova materialna in zlasti moralna podpora otrokom na športni in življenjski poti itn. (Cote, 1999 v Škof, 2007).

Starši naj bi bili otrokom za zgled, zato ni dovolj, če otroka le vpišemo k izven šolskim dejavnostim. Otroci potrebujejo našo podporo in sodelovanje, pomembno pa je, da celotna družina preživlja prosti čas tudi na športen način. To je še posebej pomembno za mlajše starostne skupine, kasneje pa na odločanje otrok za udeleževanje v športu bistveno vpliva tudi družba.

Doupona Topič in Petrović (2007) z dvema trditvama zelo nazorno prikažeta dva pola sodobnih družin, ki se kažeta pri nas. Prvi je pol, ki se izraža v fetišu potrošništva in hlastanju za materialnimi dobrinami, včasih tudi za ceno minimalne skrbi za otroke: "Imeti več ne pomeni tudi živeti bolje" je sintagma, ki v takih družinah ni pustila kali, kaj šele korenin. Pri takih družinah otroci niso deprivirani v materialnem smislu. Nasprotno, praviloma se jim nudi veliko. Nudi se jim tudi ukvarjanje s športom. Vendar vse od daril, do plačevanja raznih dejavnosti izven družine je praviloma v funkciji "razbremenitve" osebnega ukvarjanja staršev z otroki, ki tako ostajajo brez najpomembnejšega: čustvene povezave s starši, intimnih vezi, topline, vsega, kar bi lahko izrekli z besedo – dom. Drugi pol bi lahko izrazili z izrekom: da "kot se brez kruha ne da živeti, se tudi samo od kruha ne more živeti". V tej miselni zvezi štejemo predvsem tisti, vse večji pol družin, kjer starši porabijo večino časa pri iskanju rešitev za preživetje družine. Te družine bi potrebovala tiste socialne mehanizme, ki bi omogočali ohranjanje dostojanstva družine in ne bi potiskali njene otroke na obrobja družabnega življenja.

Pogosto se dogaja, da otroci svoje starše že v zgodnji mladosti "prerastejo" v športnih sposobnostih, zato bi bilo prav, da starši, ki so otrokom za zgled ne zanemarijo športa tudi v kasnejših letih. Narava nam ponuja ogromno možnosti za ukvarjanje s športom brez pretirano dragih športnih pripomočkov zato finančne zmožnosti družine ne bi smele biti ovira pri pestrosti športne vadbe.

»Zlasti aerobne dejavnosti v naravi (smučarski tek in hoja, gorsko kolesarjenje, planinarjenje, plezanje, kajakarjenje) imajo tudi pustolovski značaj. Odkrivanje

neznanega s priokusom adrenalina in malce tveganja sta lahko pomembna dejavnika, ki bosta jeziček na tehtnici pomaknila k množičnejšemu sprejetju teh dejavnosti pri mladih. Ali bomo te dejavnosti znali mladim prikazati na za njih zanimiv način, je veliko odvisno od staršev in kasneje učiteljev v šoli« (Škof, 2007, str. 67).

V mladostniškem obdobju šport predstavlja socializacijsko okolje, pa naj si bo to rekreacijska liga v enem izmed ekipnih športov, tek v naravi s prijatelji, vodene aerobne vadbe, ali profesionalni športni klubi. Tako okolje ponuja možnost srečevanja ljudi večih generacij in komunikacije med njimi, prevzemanje različnih vlog, učenje socialnih veščin (strpnost, spoštovanje do drugih), sprejemanje vedenjskih navad, spoznavanje emocij, ki niso prisotne na ostalih področjih življenja, sprejemanje nekaterih pozitivnih elementov življenjskega stila (prehranjevanje, počivanje) prilagajanje skupinskim zahtevam (sodelovanje, kohezivnost, postati družbeno aktiven, skupinska učinkovitost) Doupona Topič in Petrović (2007).

Bloom in kolegi (1995, v Cote, 1999; v Tušak, Marinšek in Tušak, 2009) so ugotovili, da je vloga staršev v različnih obdobjih drugačna. V zgodnji mladosti naj bi otrok imel prosto izbiro pri odločitvi glede tega, ali bo treniral v klubu ali ne. Pri tem naj bi ga starši podpirali. Naslednje obdobje je tisto, ko se morajo starši bolj aktivno vključiti v otrokovo športno življenje. V kasnejših letih pa naj bi bila vloga staršev predvsem v finančni pomoči.

1.6. RAZLIKE V DOJEMANJU ŠPORTA

Razlike v dojemanju športa želimo predstaviti kot razlike med spoloma, razlike med tekmovalnim in rekreativnim športom, razlike med individualnim in ekipnim športom ter med športi, ki se izvajajo v naravnem ali v zaprtem okolju.

Glede na način sodelovanja in dojemanja vsebin športne vzgoje bi otroke in mladostnike lahko razdelili na tri podskupine. Prvi so vsestranski športniki, ljubitelji tako ekipnih kot individualnih športov, aerobne in anaerobne narave. Druge največkrat opazimo kot ljubitelje ekipnih športov in športov anaerobne narave, ne privlačijo pa jih kondicijske vsebine. Kot tretje pa naj omenimo tiste, ki so pri športni vzgoji v ozadju. Slednji niso ljubitelji ekipnih športov, pri športni vzgoji se počutijo manj vredne in zapostavljene, v razne ekipe pri športni vzgoji pa so največkrat izbrani zadnji. Peščica teh se najde v individualnih športih ki niso tekmovalnega značaja, pri večini pa športna vzgoja pusti grenak priokus, saj jih je le ta socialno ločevala od drugih, boljših učencev.

Otroci ki ne marajo športne vzgoje so pogosto označeni kot nerodni otroci. Če se vrnemo na začetek – zakaj ti otroci ne marajo športne vzgoje? Nerodnost ni preprosta lepotna napaka, ki jo otrok z razvojem preraste. Če otrok ni psihomotorično obravnavan v zgodnjem, to je predšolskem ali vsaj nižješolskem obdobju, ostane nerodnost prikrita. Z leti si posameznik pridobi izkušnje lastne neuspešnosti in malodušja, ima socialne težave pri druženju z vrstniki. Nagnjen je k boječnosti, nerazpoloženju in potrnosti (Kremžar in Petelin, 2000).

Športni pedagogi skušajo drugačnost med otroki reševati z individualnim pristopom k posredovanju učne snovi, vendar je individualizacija v praksi žal še premalo uresničena. Kremžar in Petelin (2000) pravita še, da učitelj športne vzgoje težko razume nerodnost, saj sam tega ni doživel; če bi bil neroden, ne bi zmozel študija za ta poklic.

Športna vzgoja je premalo učinkovita, saj v praksi le redko zasledimo individualne pristope k posameznikom kot sestavino vsakodnevnega strokovnega dela. Ker je trend upada splošne vzdržljivosti že dlje časa prisoten pri slovenski populaciji otrok in mladine, je v šolskih programih treba posvetiti več pozornosti vzdržljivostnim vsebinam (Kovač in Starc, 2007).

Eden izmed problemov športne vzgoje v osnovnih in srednji šolah je ta, da smo z učnim načrtom nekako zavezani k temu, da se večina športov izvaja v športnih dvoranah, kjer pa je zaradi prevelikega normativa in posledično lažje organizacije dela, najlažje izvajati programe ekipnih športov.

Zrelejši mladostniki lažje razumejo pozitivne vplive kondicijskih dejavnosti, do katerih mnogi mladi gojijo negativen odnos. Sem mnenja, da bi se mladim moralo bolj kot vadbo v telovadnicah predstavljati aerobne dejavnosti v naravi. Pod izrazom vzdržljivostne vsebine si mnogi mladi predstavljajo Cooperjev test in ostale preizkuse tekaških sposobnosti, ki so jih morali opravljati na atletskih stadionih. Tek je lahko dosti bolj sproščen, če vmes opazujemo naravo ali se pogovarjamo s prijateljem.

Osnovna značilnost večine kondicijskih vsebin je povečana telesna zahtevnost in visoka prisotnost mentalne discipline (samodiscipline) vadečega. Povečan fiziološki napor ob premagovanju zadane naloge zahteva močno samodisciplino vadečega. To še zlasti velja za mlade, ki v kondicijskih dejavnostih pogosto ne prepoznajo izziva in se jim zato npr. vaje raztezanja in moči ali hoja v hribe zdijo preprosto dolgočasne. Nemotiviranim pa kondicijska vadba predstavlja duševni in telesni napor. Zlasti v športu mladih je pomembnejši razvoj osebnostnih kvalitet (red, vztrajnost, samodisciplina, delovne navade), čustveno in osebnostno izpolnjene, predanost (visoka motiviranost), oblikovanje visokih zdravstvenih potencialov itd. Skratka, oblikovanje življenjskega sloga s športom v srcu (Škof, 2007).

Omenili smo že delitev športov na individualne in ekipne. Pod izrazom individualni šport si največkrat predstavljamo ljudi, ki se ukvarjajo s kondicijskimi dejavnostmi v naravi (tek v naravi, pohodništvo, triatlon, kolesarjenje). Pod izrazom ekipni športi, pa mnogi najprej pomislimo na ekipne športe z žogo (košarka, odbojka, rokomet, nogomet). Pristaše tako enih kot drugih med seboj ločujejo osebne lastnosti, ki so značilne za posamezno skupino. Verjetno obstaja tudi neka povratna zveza, saj po eni strani stopamo v šport, ker imamo take lastnosti, po drugi strani pa nas posamezen šport krepi v določeni socialni veščini.

Delitev športov na posamične in moštvene je najbolj poenostavljena delitev. Havelka in Lazrević (1981), Tušak in Tušak (1997) ter Tušak in Bednarik (2002) so jasno navedli, zakaj smo eni pristaši individualnih drugi pa ekipnih športov. Za športnike iz ekipnih športnih panog so izrazito pomembne dobre socialne spretnosti, socialna inteligentnost, sposobnost učinkovitega komuniciranja, vodenje, reševanje konfliktov in frustracijska toleranca ter občutljivost za lastne probleme in probleme drugih. Pri športnikih individualnih športnih panog pa prevladujejo naslednje lastnosti: dominantnost, težnja po individualnosti, ki včasih meji že na sebičnost; vztrajnost, sposobnost samokontrole in samomotivacije itn.

Športov v današnjem času skoraj ne ločujemo več na moške in ženske, saj se v večini najdejo tako eni kot drugi. Tušak in Bednarik (2002) navajata, da so razlike med spoloma, ki ne temeljijo na telesnih in gibalnih sposobnostih, vse manjše oziroma vse bolj zabrisane. Ženske postajajo materialno neodvisne, zato se je družinska tradicionalna vloga žensk spremenila. Ženske so postale dejavne na poklicnem, znanstvenem, umetniškem področju. Poteka proces enačenja žensk z moškimi: agresivnost, dominiranje, telesna moč pri moških ter čustvenost, družinska vloga in nesebičnost pri ženskah.

Še vedno pa v nekaterih športih najdemo dosti več ženskih kot moških predstavnikov in obratno. Ženske se raje ukvarjajo s športi netekmovalne narave in estetskim športom (razne oblike aerobike, ples) in športi ki potekajo v naravi (hoja, tek, kolesarjenje, planinarjenje, plavanje, smučanje in trim). Moški se bolj nagibajo k športom, ki temeljijo na tekmovanju, zmagovanju in premagovanju nasprotnika (nogomet, košarka, namizni, tenis), pogosto pa se zatekajo tudi k športom v naravi. Zanimiv je podatek, da med desetimi najpopularnejšimi športi pri ženskah ni že od leta 1992 ni niti enega ekipnega športa, pa tudi ne športa pri katerem prihaja do telesnega kontakta (Doupona Topič in Petrović, 2007).

1.7. CILJI

Glede na naveden problem in predmet raziskovanja smo si zastavili naslednje cilje:

- ugotoviti odnos študentk in študentov Fakultete za družbene vede do športa in športne vzgoje,
- ugotoviti odnos študentk in študentov FDV do športne vzgoje v času njihovega srednješolskega izobraževanja in v času študija,
- ugotoviti s katerimi športi se študentke in študenti ukvarjajo in kakšni so razlogi za njihovo športno udejstvovanje.

2. METODE DELA

2.1. PREIZKUŠANCI

V anketi je sodelovalo 125 študentk in študentov Fakultete za družbene vede v Ljubljani, ki so v študijskem letu 2007/2008 obiskovali drugi ali tretji letnik univerzitetnega – dodiplomskega študija različnih smeri. Vzorec predstavlja 82 študentk in 43 študentov. Študentke in študenti so bili v času reševanja ankete v povprečju stari 21,14 let (21,06 za študentke in 21,30 za študente).

2.2. PRIPOMOČKI

Vzorec spremenljivk predstavlja anonimni anketni vprašalnik, sestavljen iz 32 trditev in razdeljen na tri sklope. Prvi sklop zajema 12 trditev, ki se navezujejo na odnos do športa nasploh. Drugi sklop obsega 10 trditev, ki se navezujejo na odnos do športa v času srednješolskega izobraževanja. Tretji sklop obsega 10 trditev, ki se navezujejo na odnos do športa v času študija. Na začetku vprašalnika je vsak anketiranec v ustrezna polja vpisal še svoje tri najljubše športe, razporejene glede na priljubljenost.

Anketni vprašalnik je Likertovega tipa s petstopenjsko lestvico trditev, ki kažejo v kolikšni meri določena trditev velja za anketiranca (1 – ne velja zame, 2 – zmerno velja zame, 3 – velja zame, 4 – v glavnem velja zame in 5 – zelo velja zame).

Tabela 1: Seznam kratic in opis spremenljivk

v1_1	Vedno sem imel pozitiven odnos do športa.
v1_2	Ko sem bil mlajši, sem treniral določen šport.
v1_3	Redno treniram določen šport.
v1_4	Redno sem telesno aktiven, na rekreativni ravni.
v1_5	S športom se ukvarjam le občasno, ko mi to ustreza.
v1_6	Športno se udejestvujem, ker želim sprostiti energijo.
v1_7	Športno sem aktiven, ker želim biti s svojimi prijatelji.
v1_8	Športno sem aktiven, ker mi je to zabavno.
v1_9	Športno sem aktiven, ker mi to pomaga pri uravnavanju telesne teže.
v1_10	Rad imam predvsem ekipne športe.
v1_11	Sem pristaš individualnih športnih aktivnosti.
v1_12	Kot otrok sem si želel trenirati določen šport, vendar nisem imel možnosti (podpora staršev, oddaljenost).
v2_1	Prostor in pogoji v SŠ so bili primerni za ustrezno izvajanje ur športne vzgoje.
v2_2	Ure športne vzgoje sem redno obiskoval.
v2_3	Na teh urah sem vedno aktivno sodeloval.
v2_4	Redno sem na ure prinašal ustrezno športno opremo in telovadil v njej.
v2_5	Športni pedagog je svoje delo opravljal z veseljem in korektno.
v2_6	Športni pedagog me je spodbujal pri/k dodatni športni vadbi.
v2_7	Izpopolnjevali smo znanje iz različnih športov (igre z žogo, atletika, gimnastika, ples).
v2_8	Na športnih dnevih smo imeli raznoliko ponudbo aktivnosti.
v2_9	Teh aktivnosti sem se redno udeleževal.
v2_10	Šolo sem zastopal na športnih tekmovanjih (šolska športna tekmovanja, ŠKL.)
v3_1	Vsebine športne vzgoje na fakulteti redno obiskujem/sem obiskoval.
v3_2	Na urah aktivno sodelujem.
v3_3	Pri športni vzgoji imamo pestro ponudbo aktivnosti.
v3_4	V glavnem izbiram športe v zaprtih prostorih (aerobika, fitnes, badminton, namizni tenis, košarka, plavanje...
v3_5	Večinoma izvajam športne aktivnosti v naravi (smučanje, teki, kolesarjenje, odbojka na mivki...).
v3_6	Zaradi ugodnih vplivov športne vzgoje, se lažje posvečam drugim študijskim obveznostim.
v3_7	Na fakulteti sem bolj športno aktiven, kot sem bil v srednji šoli.
v3_8	Fakulteto zastopam na univerzitetnih tekmovanjih.
v3_9	Udeležujem se množičnih prireditev (Slovenija teče, Maraton Franja....).
v3_10	Mnenja sem, da bom celo življenje telesno aktiven.

2.3. POSTOPEK

Anketa je bila izvedena meseca aprila leta 2008. Študentke in študentje so anketo reševali pred začetkom predavanja pri predmetu Športna vzgoja. Navodila so bila podana v ustni obliki in napisana na začetku ankete. Anketa je bila anonimna, študentke in študentje pa so jo reševali prostovoljno.

Podatki so bili obdelani s statističnim paketom SPSS, verzija 14.0. Izračunani so bili parametri osnovne statistike (povprečne vrednosti, standardni odkloni, frekvence odgovorov). Za ugotavljanje statistično pomembnih razlik med študenti moškega in ženskega spola, smo uporabili T-test.

3. REZULTATI

Na naslednjih straneh je v slikah in tabelah predstavljenih vseh 32 trditev, na katere so odgovarjali študenti. V prvi tabeli so prikazane povprečne vrednosti in standardni odkloni za vsako trditev, glede na moški in ženski spol in rezultati T-testa za neodvisne vzorce. V nadaljevanju je v tabelah prikazana pogostost obkroženih trditev v frekvencah (frekv) in odstotkih (%) za študentke in študente. Vsaka trditev vsebuje tudi grafičen prikaz, ki ponazarja primerjavo odstotkov obkroženih ocen za posamezne trditve med predstavniki moškega in ženskega spola študentov Fakultete za družbene vede. Sledi še kratka interpretacija.

Tabela 2: Prikaz osnovnih statističnih parametrov in T-testa glede na spol

Postavka	SPOL 1		SPOL 2		T	
	M	SD	M	SD	t	pom(t)
v1_1	4,35	0,87	4,02	1,10	1,80	0,07
v1_2	4,70	0,67	3,59	1,66	5,30	0,00
v1_3	3,47	1,44	2,39	1,43	3,99	0,00
v1_4	4,09	1,09	3,88	1,01	1,10	0,23
v1_5	2,16	1,19	2,60	1,24	-1,89	0,06
v1_6	3,95	1,05	4,18	0,80	-1,36	0,17
v1_7	3,30	1,26	3,04	1,16	1,18	0,24
v1_8	4,33	0,87	3,78	1,03	2,96	0,00
v1_9	3,07	1,55	3,51	1,27	-1,61	0,11
v1_10	3,40	1,58	2,99	1,19	1,40	0,14
v1_11	2,86	1,42	3,43	1,23	-2,32	0,02
v1_12	1,91	1,32	2,68	1,66	-2,84	0,00
v2_1	3,05	1,57	3,49	1,34	-1,65	0,10
v2_2	4,42	1,10	4,13	1,20	1,30	0,20
v2_3	4,53	0,98	3,99	1,32	2,62	0,01
v2_4	4,35	1,04	4,22	1,10	0,64	0,53
v2_5	4,00	1,02	3,56	1,33	2,05	0,04
v2_6	3,26	1,35	3,06	1,35	0,77	0,44
v2_7	3,47	1,32	3,62	1,26	-0,63	0,53
v2_8	3,67	1,13	3,68	1,24	-0,04	0,97
v2_9	4,14	1,05	3,95	1,20	0,88	0,38
v2_10	3,53	1,76	2,70	1,68	2,61	0,01
v3_1	4,30	0,86	4,34	0,96	-0,22	0,82
v3_2	4,09	1,29	4,32	1,05	-1,06	0,29
v3_3	4,07	0,97	3,85	1,11	1,07	0,28
v3_4	3,67	1,32	4,11	1,01	-1,91	0,06
v3_5	3,50	1,19	3,20	1,31	1,26	0,21
v3_6	3,29	1,25	3,36	1,14	-0,32	0,75
v3_7	2,95	1,50	3,01	1,34	-0,22	0,82
v3_8	1,58	1,26	1,23	0,82	1,65	0,10
v3_9	1,58	1,10	1,49	0,98	0,48	0,63
v3_10	4,14	0,99	4,09	0,92	0,31	0,76

Legenda:

M = aritmetična sredina)

SD = standardni odklon

t = t-test

pom(t) = statistična pomembnost

Iz Tabele 2 je razvidno, da pri osmih postavkah prihaja do statistično pomembnih razlik med spoloma (odebeljeni podatki v zadnji koloni). Te razlike so pomembne na nivoju tveganja 5%.

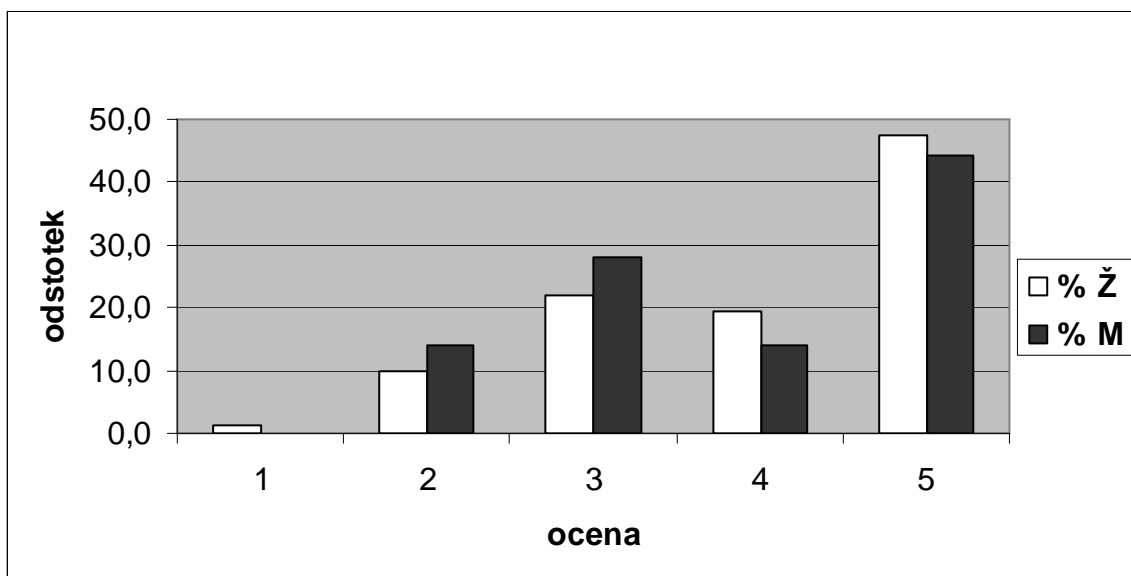
3.1. PRIMERJAVA REZULTATOV OSNOVNE STATISTIKE GLEDE NA SPOL ZA POSAMEZNO TRDITEV

1.1. Vedno sem imel pozitiven odnos do športa.

Tabela 3: Odgovori na trditev št. 1.1:

ocena	frekv Ž	frekv M	% Ž	% M
1-ne velja zame	1	0	1,2	0,0
2-delno velja zame	8	6	9,8	14,0
3-velja zame	18	12	22,0	27,9
4-v glavnem velja zame	16	6	19,5	14,0
5-zelo velja zame	39	19	47,6	44,2
skupaj	82	43	100	100

Slika 1: ponazoritev trditev št. 1.1:

Iz Tabele 3 in slike ki sledi je razvidno, da ima 67 % študentk in 58 % študentov FDV (Fakultete za družbene vede) pozitiven odnos do športa (združeni oceni 4 in 5). V tem primeru skoraj ni študentov, ki bi imeli do športa slab oziroma negativen odnos. Tako stanje je seveda pozitivno in razveseljivo, vendar se pojavlja vprašanje ali se ti

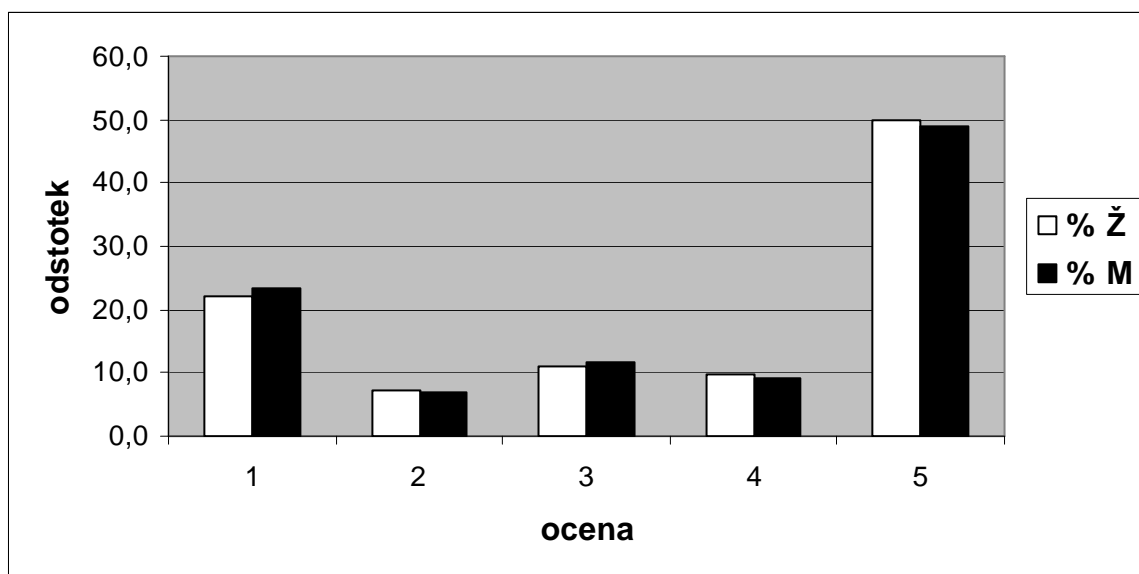
študenti le zavedajo pozitivnih vplivov športne vadbe ali se športno tudi sami udeležujejo.

1.2. Ko sem bil mlajši sem treniral določen šport.

Tabela 4: Odgovori na trditve št. 1.2:

ocena	frekv Ž	frekv M	% Ž	% M
1-ne velja zame	18	10	22,0	23,3
2-delno velja zame	6	3	7,3	7,0
3-velja zame	9	5	11,0	11,6
4-v glavnem velja zame	8	4	9,8	9,3
5-zelo velja zame	41	21	50,0	48,8
skupaj	82	43	100	100

Slika 2: ponazoritev trditve št. 1.2:

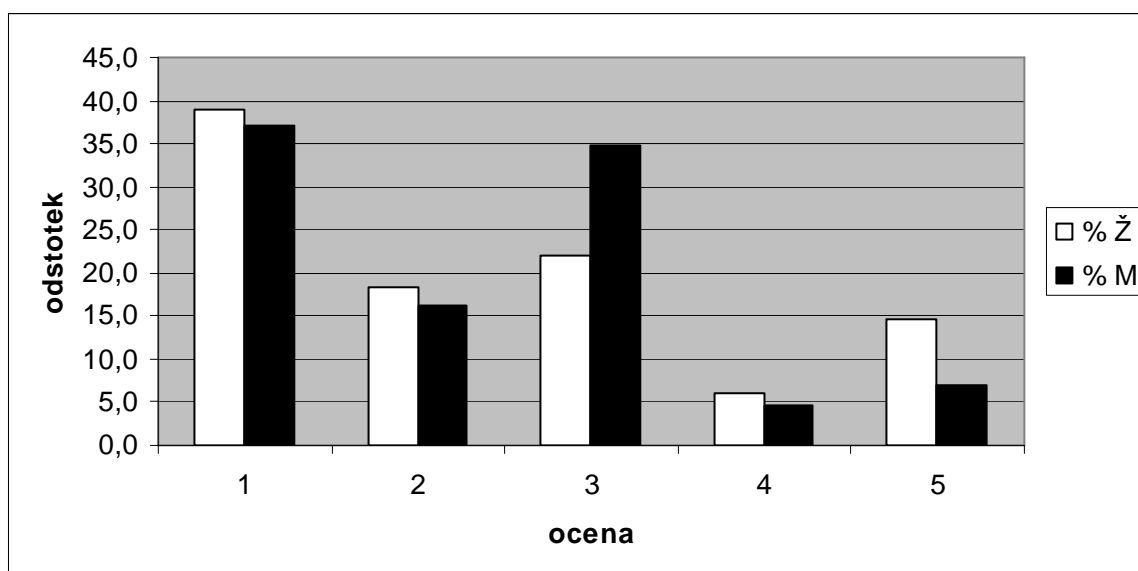
Skoraj 60 % tako študentk kot študentov je v preteklosti treniralo določen šport (združeni trditvi 4 in 5). Opazimo tudi, da več kot 20% študentk in študentov ni nikoli treniralo nobenega športa (odgovor na trditev 1), razlogi za to so verjetno zelo različni.

1.3. Redno treniram določen šport.

Tabela 5: Odgovori na trditev št. 1.3:

ocena	frekv Ž	frekv M	% Ž	% M
1-ne velja zame	32	16	39,0	37,2
2-delno velja zame	15	7	18,3	16,3
3-velja zame	18	15	22,0	34,9
4-v glavnem velja zame	5	2	6,1	4,7
5-zelo velja zame	12	3	14,6	7,0
skupaj	82	43	100	100

Slika 3: ponazoritev trditve št. 1.3:

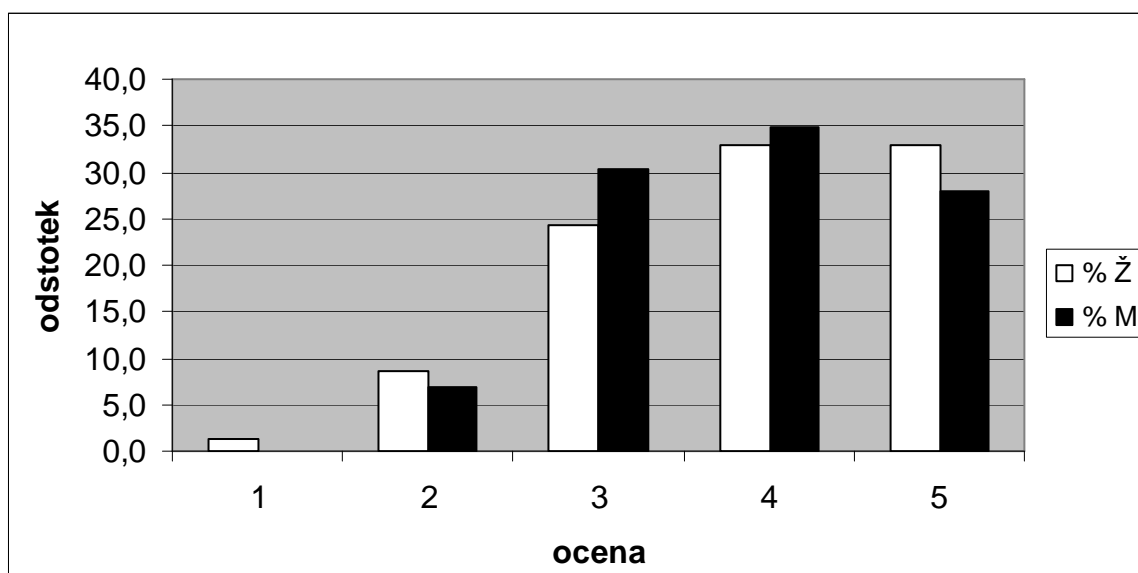
Če se vrnemo eno trditev nazaj, opazimo da je v preteklosti kar 60% tako študentk kot študentov treniralo določen šport. V času izvajanje ankete je bilo takih, ki še vedno ali ponovno trenirajo določen šport le 21% med predstavnicami ženskega spola in 12% med predstavniki moškega spola (obkrožena odgovora 4 in 5). Zanimivo je še, da je kar 35% študentov moškega spola obkrožilo trditev tri ("velja zame"). Mogoče to pomeni da trenirajo določen šport, vendar le na rekreativni ravni.

1.4. Redno sem telesno aktiven, na rekreativni ravni.

Tabela 6: Odgovori na trditve št. 1.4:

ocena	frekv Ž	frekv M	% Ž	% M
1-ne velja zame	1	0	1,2	0,0
2-delno velja zame	7	3	8,5	7,0
3-velja zame	20	13	24,4	30,2
4-v glavnem velja zame	27	15	32,9	34,9
5-zelo velja zame	27	12	32,9	27,9
skupaj	82	43	100	100

Slika 4: ponazoritev trditve št. 1.4:

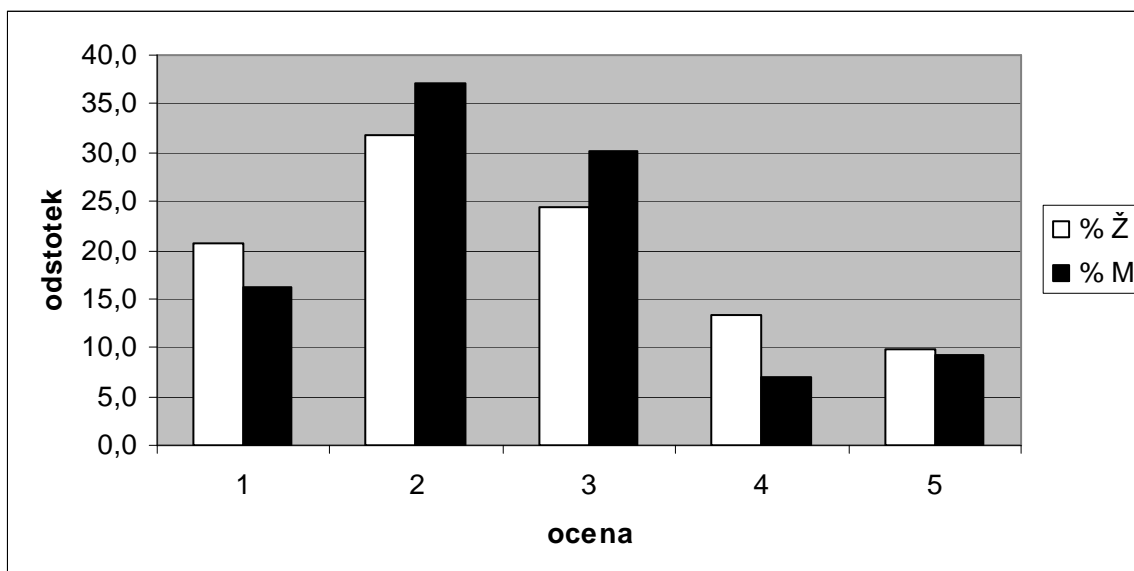
Če seštejemo obkrožene trditve 3, 4 in 5 ugotovimo, da je več kot 90% tako študentk kot študentov aktivnih na rekreativni ravni. To je razveseljiv podatek glede na prejšnje trditve, saj je iz rezultatov razvidno, da študenti v večini sicer ne trenirajo določenega športa, so pa športno aktivni na rekreativnem nivoju.

1.5. S športom se ukvarjam le občasno, ko mi to ustreza.

Tabela 7: Odgovori na trditve št. 1.5:

ocena	frekv Ž	frekv M	% Ž	% M
1-ne velja zame	17	7	20,7	16,3
2-delno velja zame	26	16	31,7	37,2
3-velja zame	20	13	24,4	30,2
4-v glavnem velja zame	11	3	13,4	7,0
5-zelo velja zame	8	4	9,8	9,3
skupaj	82	43	100	100

Slika 5: ponazoritev trditve št. 1.5:

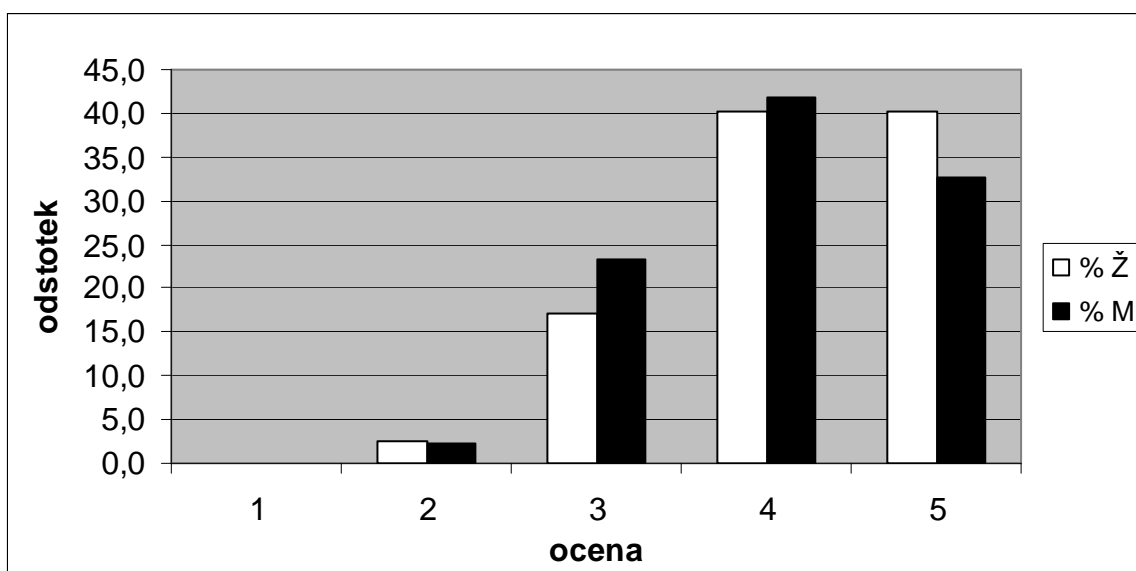
Z grafičnim prikazom sedme trditve, katero je 77% študentk in 84% študentov ocenilo z ocenami 1, 2 ali 3 lahko potrdimo rezultat šeste trditve. Se pravi študentke in študenti se ne ukvarjajo s športom le občasno, kadar jim to ustreza, ampak so na rekreativni ravni redno telesno aktivni.

1.6. Športno se udejujvem, ker želim sprostiti energijo.

Tabela 8: Odgovori na trditve št. 1.6:

ocena	frekv Ž	frekv M	% Ž	% M
1-ne velja zame	0	0	0,0	0,0
2-delno velja zame	2	1	2,4	2,3
3-velja zame	14	10	17,1	23,3
4-v glavnem velja zame	33	18	40,2	41,9
5-zelo velja zame	33	14	40,2	32,6
skupaj	82	43	100	100

Slika 6: ponazoritev trditve št. 1.6:

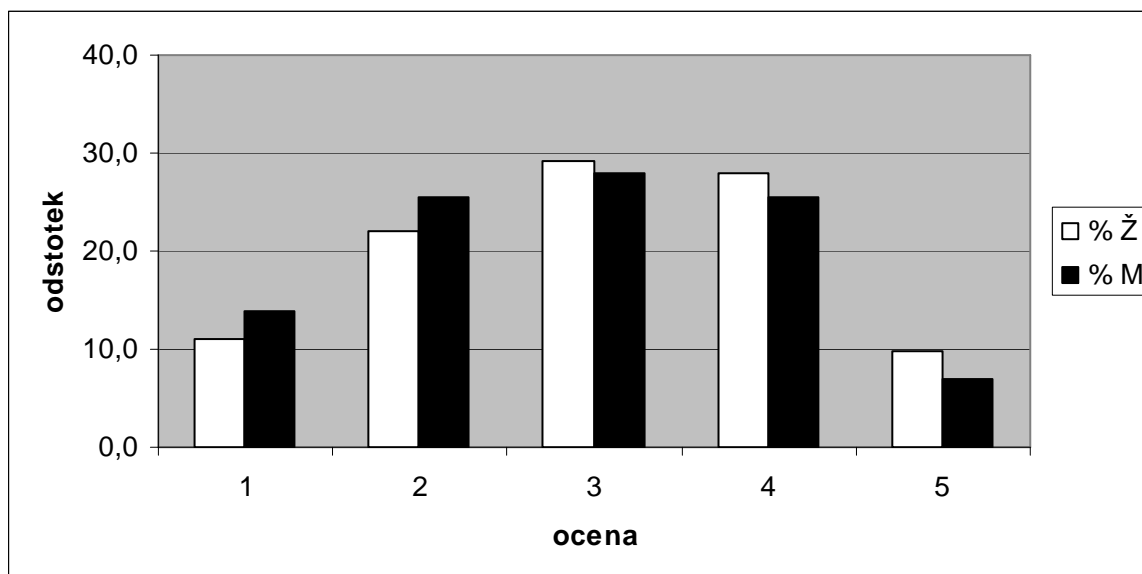
Več kot tri četrtine študentk in študentov FDV se ukvarja s športom, ker želi sprostiti energijo. Zanimivo pri tej trditvi je, da nihče ni obkrožil ocene 1.

1.7. Športno sem aktiven, ker želim biti s svojimi prijatelji.

Tabela 9: Odgovori na trditve št. 1.7:

ocena	frekv Ž	frekv M	% Ž	% M
1-ne velja zame	9	6	11,0	14,0
2-delno velja zame	18	11	22,0	25,6
3-velja zame	24	12	29,3	27,9
4-v glavnem velja zame	23	11	28,0	25,6
5-zelo velja zame	8	3	9,8	7,0
skupaj	82	43	100	100

Slika 7: ponazoritev trditve št. 1.7:

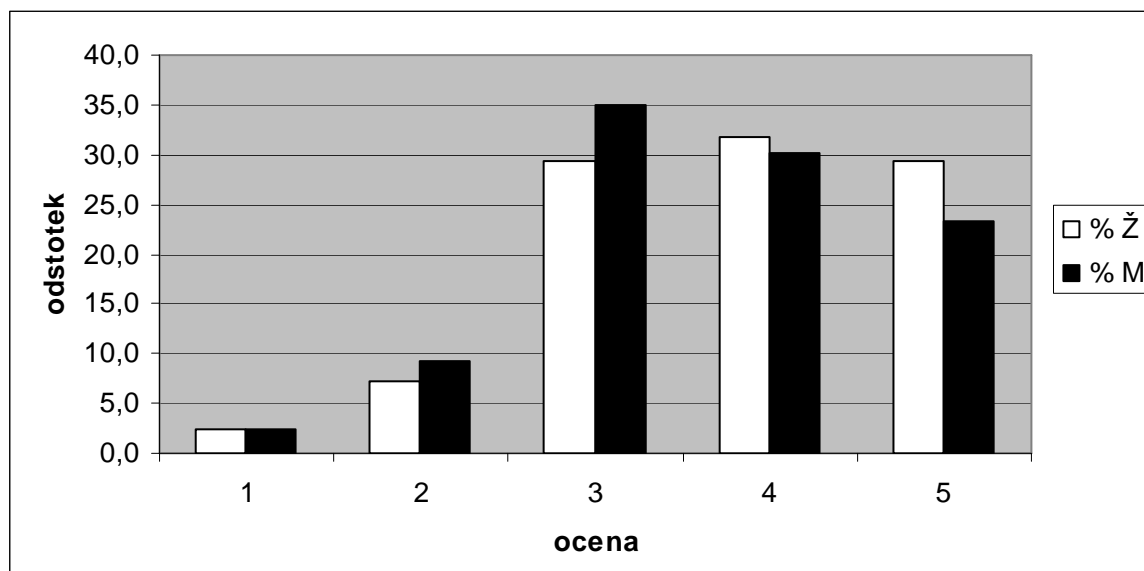
Rezultati postavke, ki prijateljstvo opredeljuje kot enega izmed razlogov za ukvarjanje s športom so zelo različni. Med predstavniki ženskega in moškega spola skoraj ne prihaja do razlik. Večina anketirancev se je odločilo, da obkrožijo enega izmed srednjih treh odgovorov (2, 3 ali 4).

1.8. Športno sem aktiven, ker mi je to zabavno.

Tabela 10: Odgovori na trditve št. 1.8:

ocena	frekv Ž	frekv M	% Ž	% M
1-ne velja zame	2	1	2,4	2,3
2-delno velja zame	6	4	7,3	9,3
3-velja zame	24	15	29,3	34,9
4-v glavnem velja zame	26	13	31,7	30,2
5-zelo velja zame	24	10	29,3	23,3
skupaj	82	43	100	100

Slika: 8: ponazoritev trditve št. 1.8:

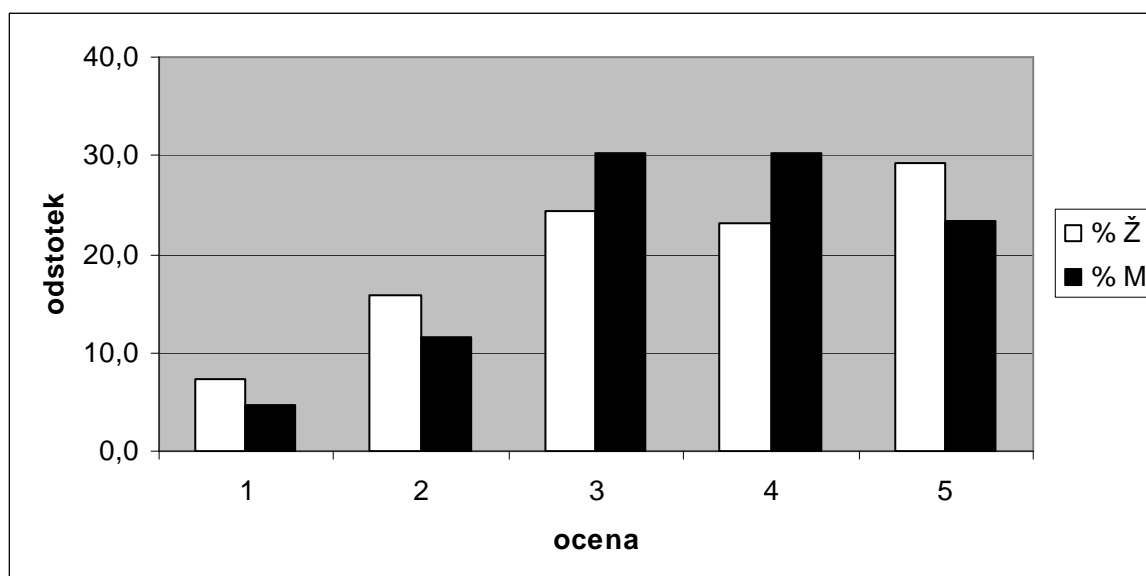
Če seštejemo trditve 3, 4 in 5 ugotovimo da se blizu 90% študentk in študentov ukvarja s športom, ker jim to predstavlja način zabave. Le manjšemu odstotku študentov šport ni zabaven. Ta podatek je zelo pozitiven, saj kaže na to, da si študenti pod zabavo ne predstavljajo samo zabave z alkoholom ter kajenjem ampak jim način zabave in sprostitev predstavlja tudi ukvarjanje s športom.

1.9. Športno sem aktiven ker mi to pomaga pri uravnavanju telesne teže.

Tabela 11: Odgovori na trditve št. 1.9:

ocena	frekv Ž	frekv M	% Ž	% M
1-ne velja zame	6	2	7,3	4,7
2-delno velja zame	13	5	15,9	11,6
3-velja zame	20	13	24,4	30,2
4-v glavnem velja zame	19	13	23,2	30,2
5-zelo velja zame	24	10	29,3	23,3
skupaj	82	43	100	100

Slika 9: ponazoritev trditve št. 1.9:

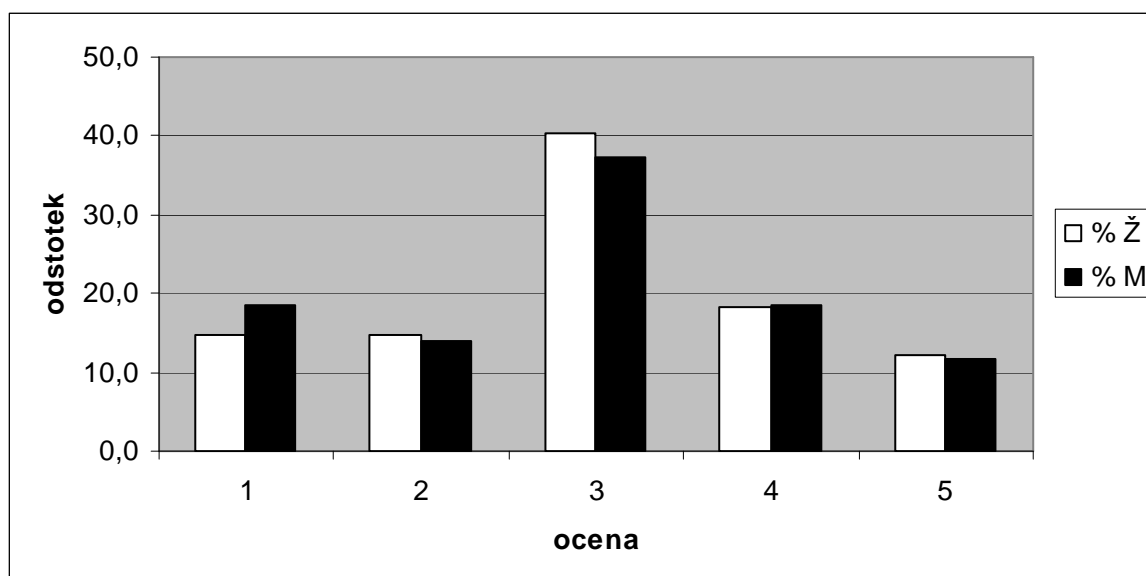
Še zadnja izmed postavk, ki prikazujejo razloge za ukvarjanje s športom, kaže da se 77% študentk in 84% študentov ukvarja s športom zato, ker verjamejo, da jim to pomaga pri uravnavanju telesne teže. Morda preseneča rezultat, da so predstavniki moškega spola v večji meri obkrožali višje označene trditve (3, 4 in 5) kot ženske. To pa zato, ker velja stereotip, da naj bi se predstavnice nežnejšega spola bolj obremenjevale s telesno težo in postavo. Če pa podrobneje pogledamo sliko vidimo, da je trditev 5 vendar označilo več študentk kot študentov.

1.10. Rad imam predvsem ekipne športe.

Tabela 12: Odgovori na trditve št. 1.10:

ocena	frekv Ž	frekv M	% Ž	% M
1-ne velja zame	12	8	14,6	18,6
2-delno velja zame	12	6	14,6	14,0
3-velja zame	33	16	40,2	37,2
4-v glavnem velja zame	15	8	18,3	18,6
5-zelo velja zame	10	5	12,2	11,6
skupaj	82	43	100	100

Slika 10: ponazoritev trditve št. 1.10:

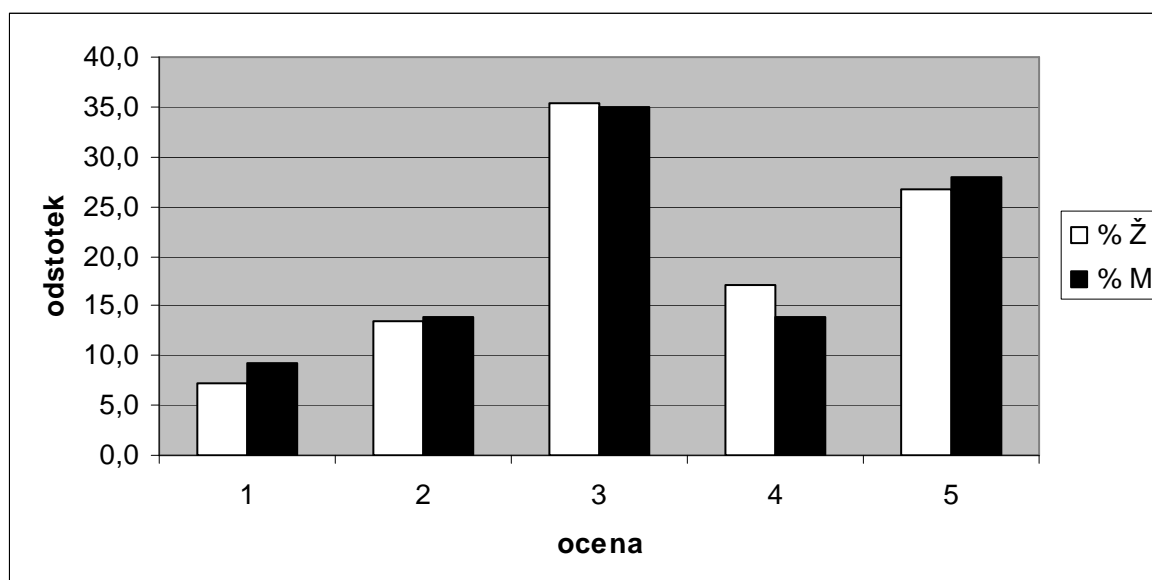
Več kot tretjina študentk in študentov FDV je trditve o priljubljenosti ekipnih športov označilo z oceno 3. Razmerja pri ostalih ocenah so si zelo podobna. Iz tega lahko razberemo, da je približno polovico študentk in študentov pristašev ekipnih športov.

1.11. Sem pristaš individualnih športnih aktivnosti.

Tabela 13: Odgovori na trditve št. 1.11:

ocena	frekv Ž	frekv M	% Ž	% M
1-ne velja zame	6	4	7,3	9,3
2-delno velja zame	11	6	13,4	14,0
3-velja zame	29	15	35,4	34,9
4-v glavnem velja zame	14	6	17,1	14,0
5-zelo velja zame	22	12	26,8	27,9
skupaj	82	43	100	100

Slika 11: ponazoritev trditve št. 1.11:

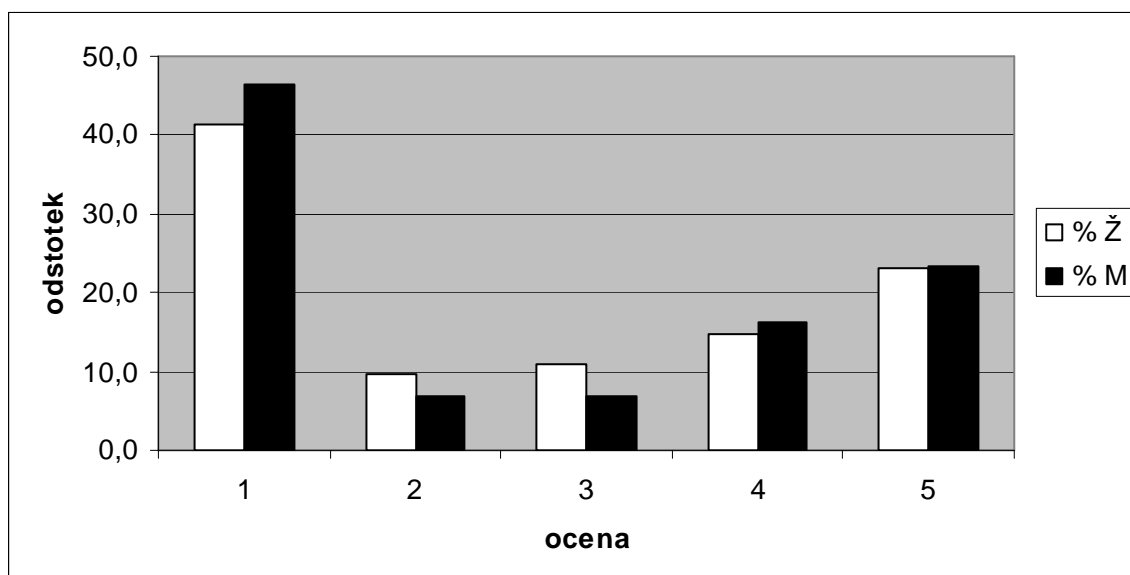
Podobno kot pri prejšnji postavki je tudi tu več kot tretjina anketiranih, trditve označilo z oceno 3. Pri tej postavki ki označuje priljubljenost individualnih športov, opazimo tudi, da je več kot 25% tako študentk kot študentov označilo postavko z ocenama 5 in 3.

1.12. Kot otrok sem si želel trenirati določen šport, vendar nisem imel možnosti (podpora staršev, oddaljenost)

Tabela 14: Odgovori na trditve št. 1.12:

ocena	frekv Ž	frekv M	% Ž	% M
1-ne velja zame	34	20	41,5	46,5
2-delno velja zame	8	3	9,8	7,0
3-velja zame	9	3	11,0	7,0
4-v glavnem velja zame	12	7	14,6	16,3
5-zelo velja zame	19	10	23,2	23,3
skupaj	82	43	100	100

Slika 12: ponazoritev trditve št. 1.12:

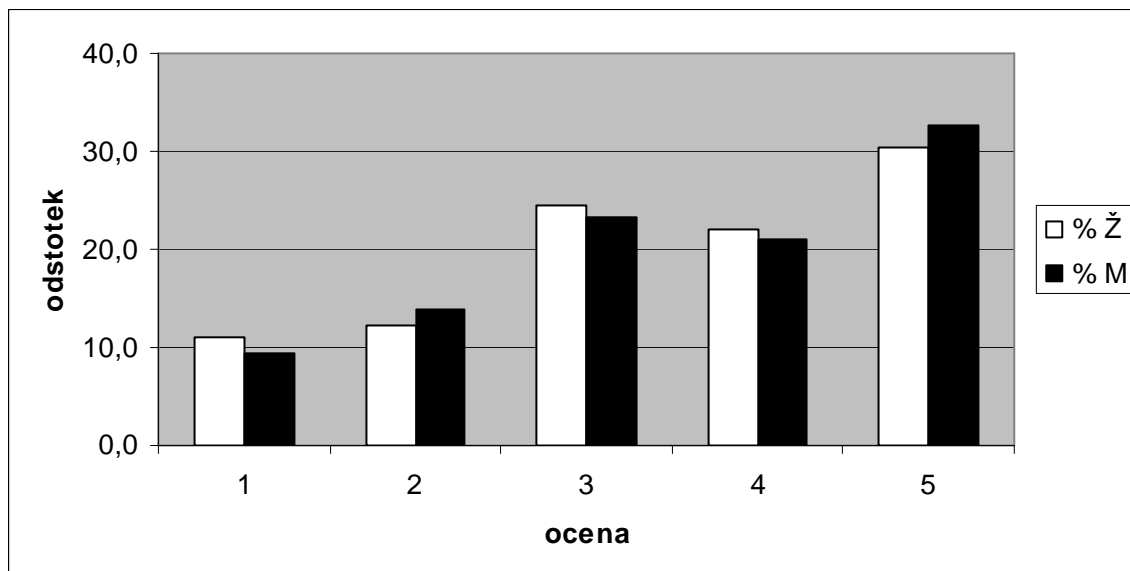
Velik odstotek študentk (41%) in študentov (46%) je odgovor označila z oceno 1. Graf, ki prikazuje rezultate te postavke, je podoben narobe obrnjenemu grafu postavke št. 1.2. Iz tega bi lahko sklepali, da tisti ki so imeli možnost, so včasih trenirali določen šport, tisti ki pa niso trenirali pa za to verjetno niso imeli možnosti (odgovor 5).

2.1. Prostor in pogoji v srednji šoli so bili primerni za ustrezno izvajanje ur športne vzgoje.

Tabela 15.: Odgovori na trditve št. 2.1:

ocena	frekv Ž	frekv M	% Ž	% M
1-ne velja zame	9	4	11,0	9,3
2-delno velja zame	10	6	12,2	14,0
3-velja zame	20	10	24,4	23,3
4-v glavnem velja zame	18	9	22,0	20,9
5-zelo velja zame	25	14	30,5	32,6
skupaj	82	43	100	100

Slika 13: ponazoritev trditve št. 2.1:

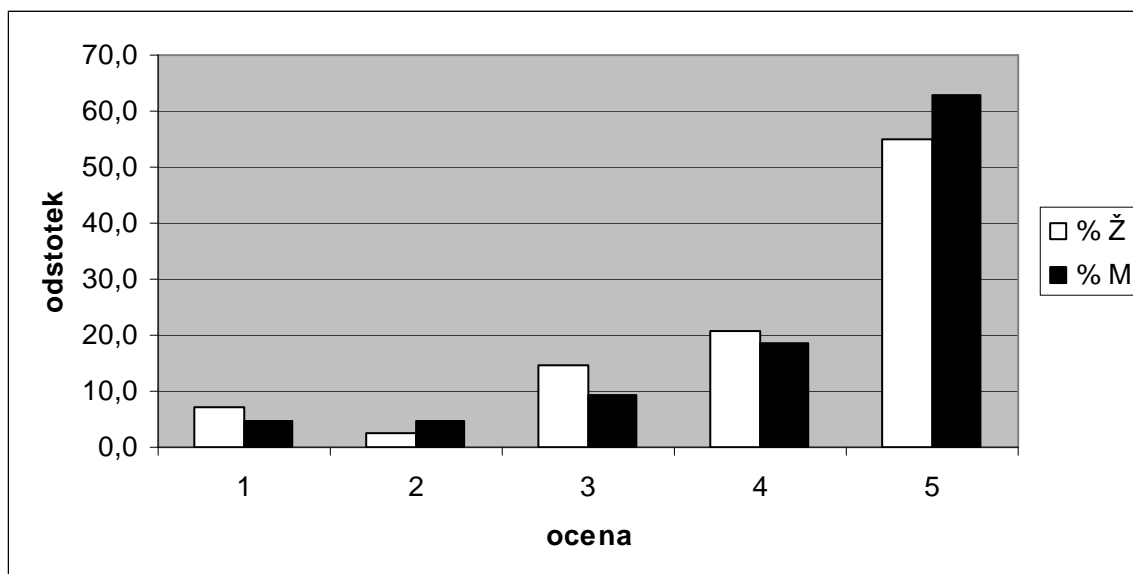
Iz rezultatov je razvidno, da večina študentk in študentov (77 %) označuje, da so bili prostor in pogoji v srednji šoli primerni za izvajanje ur športne vzgoje (združeni odgovori 3, 4 in 5). Rezultati so med seboj zelo različni, saj anketiranci – nekdanji dijaki prihajajo iz različnih srednjih šol po celotni Sloveniji in verjetno so se prostorski in materialni pogoji od šole do šole razlikovali.

2.2. Ure športne vzgoje sem redno obiskoval.

Tabela 16: Odgovori na trditve št. 2.2:

ocena	frekv Ž	frekv M	% Ž	% M
1-ne velja zame	6	2	7,3	4,7
2-delno velja zame	2	2	2,4	4,7
3-velja zame	12	4	14,6	9,3
4-v glavnem velja zame	17	8	20,7	18,6
5-zelo velja zame	45	27	54,9	62,8
skupaj	82	43	100	100

Slika 14: ponazoritev trditve št. 2.2:

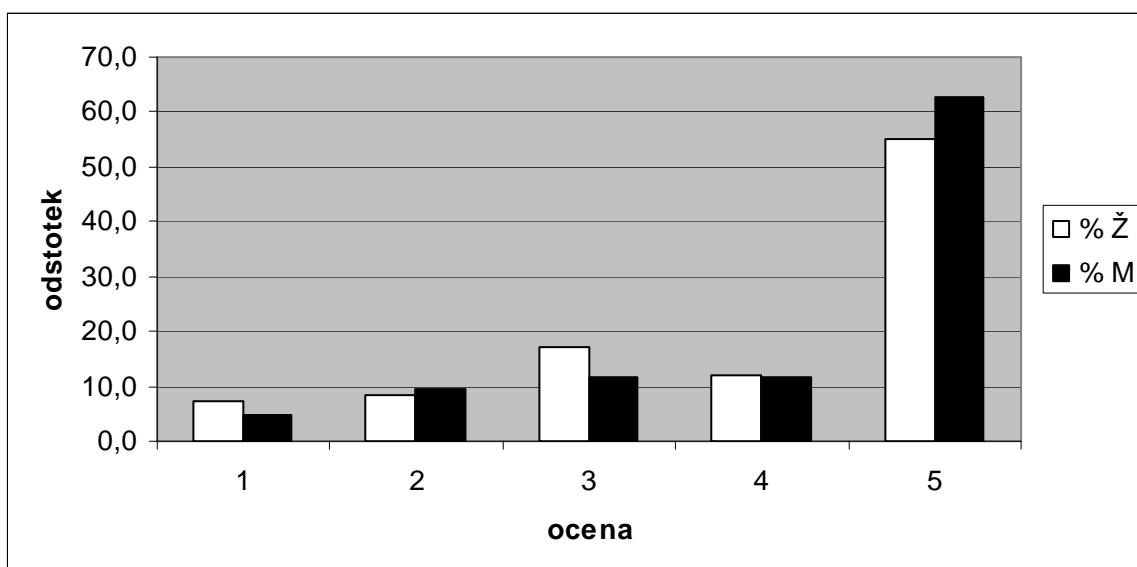
Več kot polovica tako študentov kot študentk je trditve o rednosti obiskovanja ur športne vzgoje označilo z najvišjo oceno 5. Ti rezultati so seveda razveseljivi.

2.3. Na teh urah sem redno aktivno sodeloval.

Tabela 17: Odgovori na trditve št. 2.3:

ocena	frekv Ž	frekv M	% Ž	% M
1-ne velja zame	6	2	7,3	4,7
2-delno velja zame	7	4	8,5	9,3
3-velja zame	14	5	17,1	11,6
4-v glavnem velja zame	10	5	12,2	11,6
5-zelo velja zame	45	27	54,9	62,8
skupaj	82	43	100	100

Slika 15: ponazoritev trditve št. 2.3:

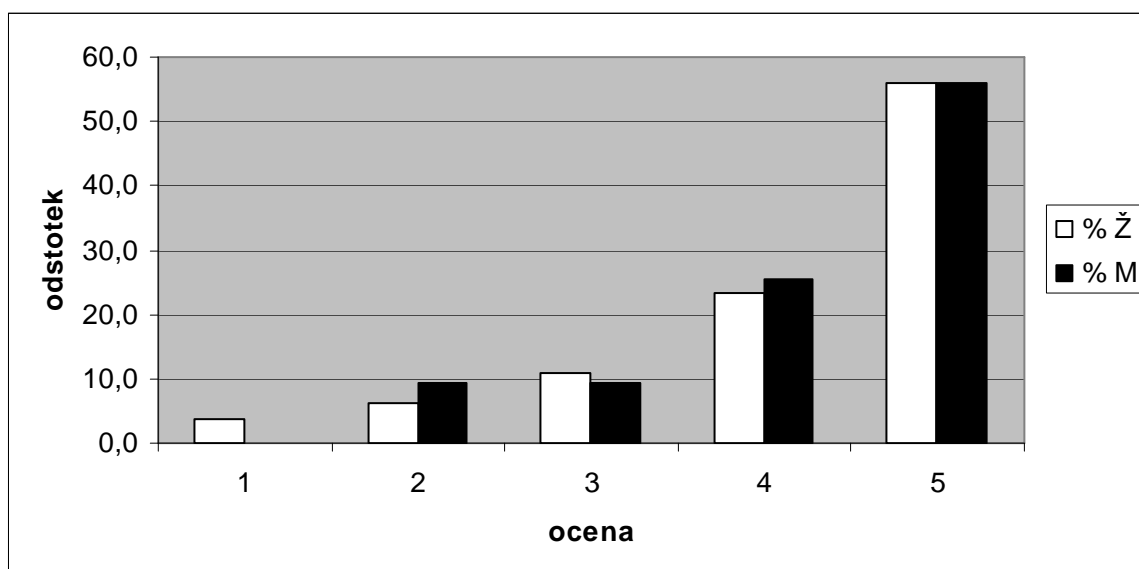
Razveseljiv je podatek, ki kaže, da bivši srednješolci in srednješolke ur športne vzgoje niso le redno obiskovali, ampak so na teh urah tudi aktivno sodelovali. To je razvidno iz zgoraj prikazanih rezultatov, ki kažejo, da je skoraj 60% tako študentk kot študentov obkrožilo oceno 5.

2.4. Redno sem na ure prinašal ustrezno športno opremo in telovadil v njej.

Tabela 18: Odgovori na trditve št. 2.4.:

ocena	frekv Ž	frekv M	% Ž	% M
1-ne velja zame	3	0	3,7	0,0
2-delno velja zame	5	4	6,1	9,3
3-velja zame	9	4	11,0	9,3
4-v glavnem velja zame	19	11	23,2	25,6
5-zelo velja zame	46	24	56,1	55,8
skupaj	82	43	100	100

Slika 16: ponazoritev trditve št. 2.4:

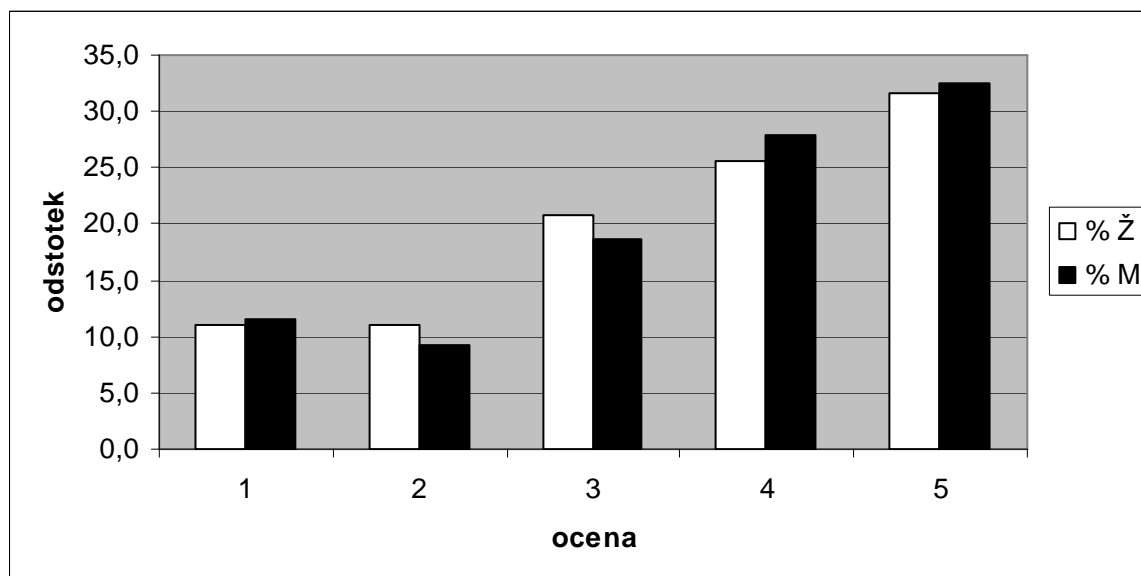
Kot pri predhodnih dveh postavkah tudi tu opazimo pozitiven podatek za športno pedagoško stroko. In sicer je iz rezultatov razvidno, da je večina študentk (79%) in študentov (81%) na športno vzgojo v srednji šoli redno prinašalo športno opremo in telovadilo v njej (združeni oceni 4 in 5).

2.5. Športni pedagog je svoje delo opravljal z veseljem in korektno.

Tabela 19: Odgovori na trditve št. 2.5:

ocena	frekv Ž	frekv M	% Ž	% M
1-ne velja zame	9	5	11,0	11,6
2-delno velja zame	9	4	11,0	9,3
3-velja zame	17	8	20,7	18,6
4-v glavnem velja zame	21	12	25,6	27,9
5-zelo velja zame	26	14	31,7	32,6
skupaj	82	43	100	100

Slika 17: ponazoritev trditve št. 2.5:

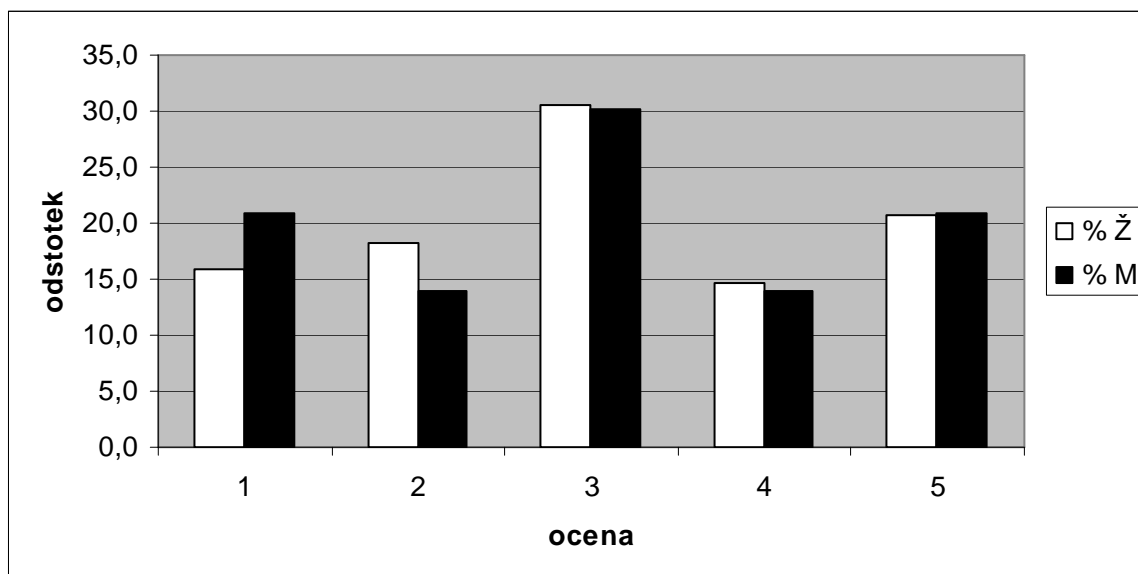
Več kot dve tretjini bivših dijakov in dijakinj, ki sedaj obiskujejo FDV, je delo športnih pedagogov v srednji šoli označilo kot dobro in korektno (združene ocene 3, 4 in 5).

2.6. Športni pedagog me je vzpodbujal pri/k dodatni športni vadbi.

Tabela 20: Odgovori na trditev št. 2.6:

ocena	frekv Ž	frekv M	% Ž	% M
1-ne velja zame	13	9	15,9	20,9
2-delno velja zame	15	6	18,3	14,0
3-velja zame	25	13	30,5	30,2
4-v glavnem velja zame	12	6	14,6	14,0
5-zelo velja zame	17	9	20,7	20,9
skupaj	82	43	100	100

Slika 18: ponazoritev trditve št. 2.6.:

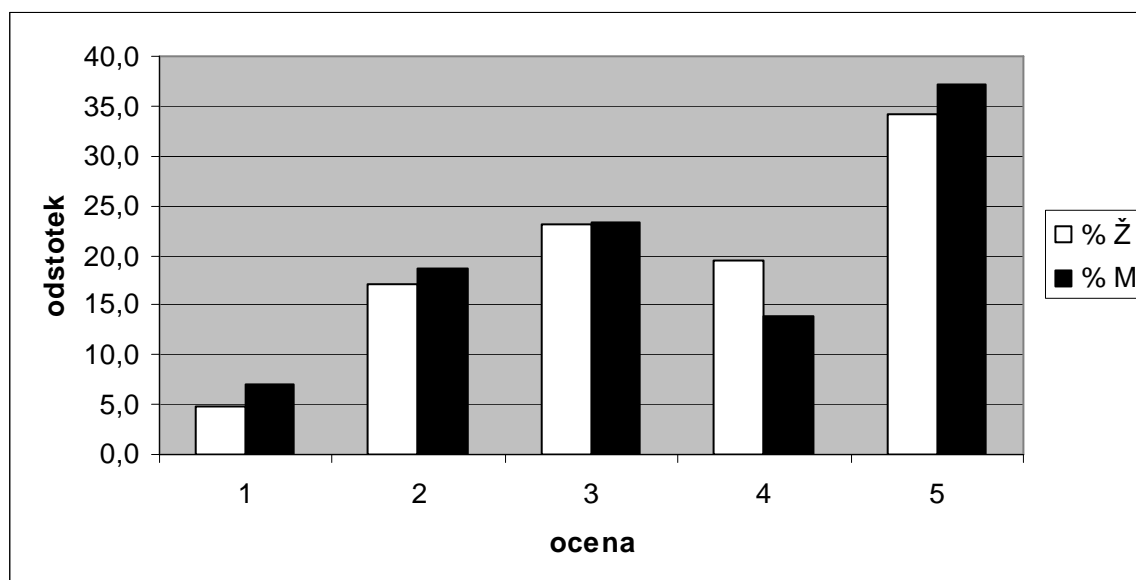
Preko zgornjih rezultatov lahko razberemo, da je bila vzpodbuda takratnim dijakom, k dodatni športni vadbi s strani športnih pedagogov zelo različna. Skoraj tretjina tako študentk kot študentov je trditev označila z oceno 3.

2.7. Izpopolnjevali smo znanje iz različnih športov (igre z žogo, atletika, gimnastika, ples).

Tabela 21: Odgovori na trditve št. 2.7:

ocena	frekv Ž	frekv M	% Ž	% M
1-ne velja zame	4	3	4,9	7,0
2-delno velja zame	14	8	17,1	18,6
3-velja zame	19	10	23,2	23,3
4-v glavnem velja zame	16	6	19,5	14,0
5-zelo velja zame	28	16	34,1	37,2
skupaj	81	43	99	100

Slika 19: ponazoritev trditve št. 2.7:

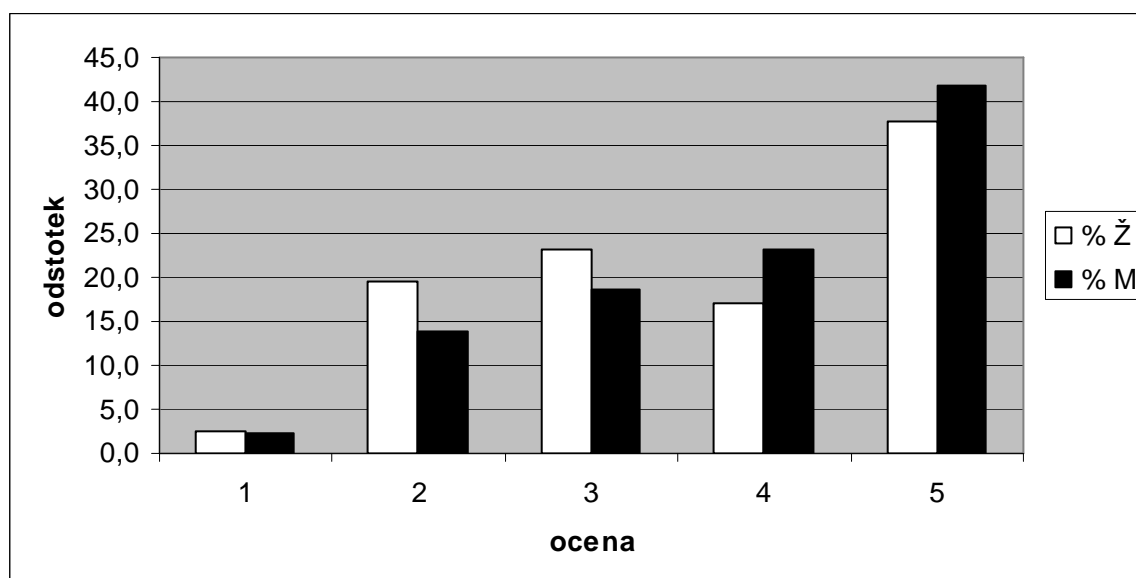
Trditve o pestrosti športov pri športni vzgoji v srednji šoli so študentke in študentje označevali zelo različno. Zanimiv pa je podatek, da je tretjina študentk in študentov trditve označila z oceno 5. Iz tega lahko sklepamo, da se je vsaj tretjini predstavnikov obeh spolov zdela ponudba športov v srednji šoli dovolj pestra.

2.8. Na športnih dnevih smo imeli raznoliko ponudbo aktivnosti.

Tabela 22: Odgovori na trditve št. 2.8:

ocena	frekv Ž	frekv M	% Ž	% M
1-ne velja zame	2	1	2,4	2,3
2-delno velja zame	16	6	19,5	14,0
3-velja zame	19	8	23,2	18,6
4-v glavnem velja zame	14	10	17,1	23,3
5-zelo velja zame	31	18	37,8	41,9
skupaj	82	43	100	100

Slika 20: ponazoritev trditve št. 2.8:

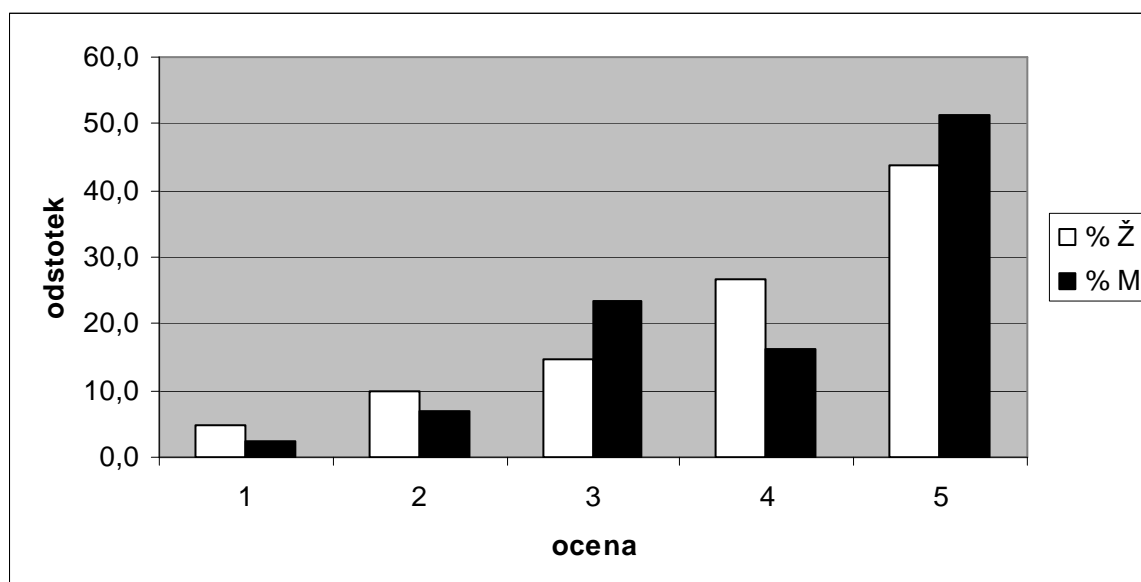
Študentje so v večji meri kot študentke mnenja, da so imeli na športnih dnevih v srednji šoli pestro ponudbo športnih aktivnosti. Tako je 42 % študentov trditve označila z oceno 5 in 23% z oceno 4. Študentke pa so trditve v največji meri označevale z oceno 5 (38%) in z oceno 3 (23%).

2.9. Teh aktivnosti sem se redno udeleževal.

Tabela 23: Odgovori na trditve št. 2.9:

ocena	frekv Ž	frekv M	% Ž	% M
1-ne velja zame	4	1	4,9	2,3
2-delno velja zame	8	3	9,8	7,0
3-velja zame	12	10	14,6	23,3
4-v glavnem velja zame	22	7	26,8	16,3
5-zelo velja zame	36	22	43,9	51,2
skupaj	82	43	100	100

Slika 21: ponazoritev trditve št. 2.9:

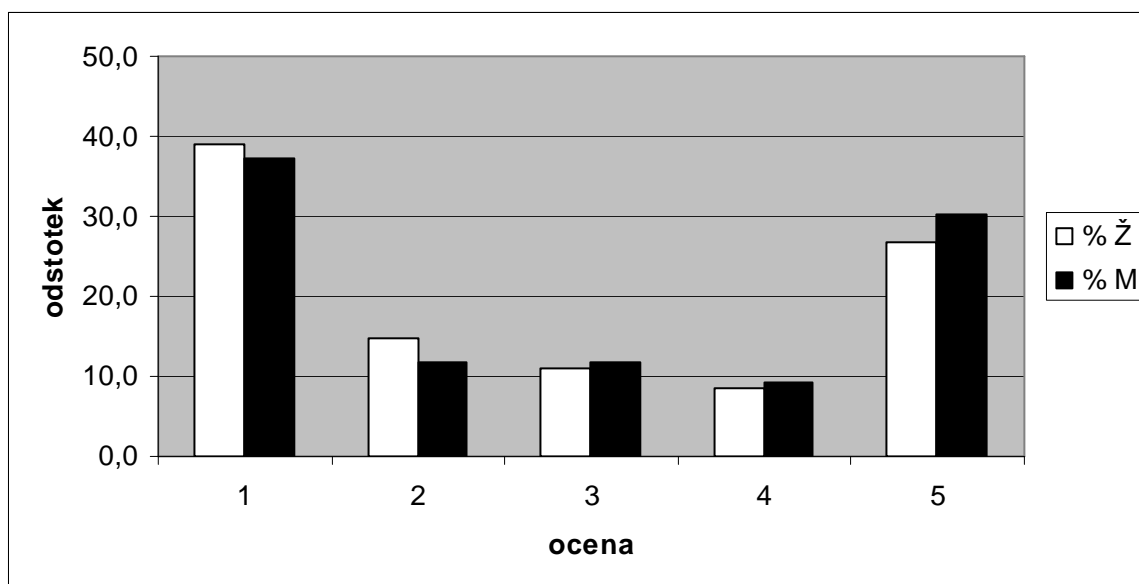
Če seštejemo ocene na odgovore 3, 4 in 5 ugotovimo, da je skoraj tri četrtine anketiranih redno obiskovalo aktivnosti na športnih dnevih v srednji šoli.

2.10. Šolo sem zastopal na športnih tekmovanjih (šolska športna tekmovanja, ŠKL...)

Tabela 24: Odgovori na trditve št. 2.10:

ocena	frekv Ž	frekv M	% Ž	% M
1-ne velja zame	32	16	39,0	37,2
2-delno velja zame	12	5	14,6	11,6
3-velja zame	9	5	11,0	11,6
4-v glavnem velja zame	7	4	8,5	9,3
5-zelo velja zame	22	13	26,8	30,2
skupaj	82	43	100	100

Slika 22: ponazoritev trditve št. 2.10:

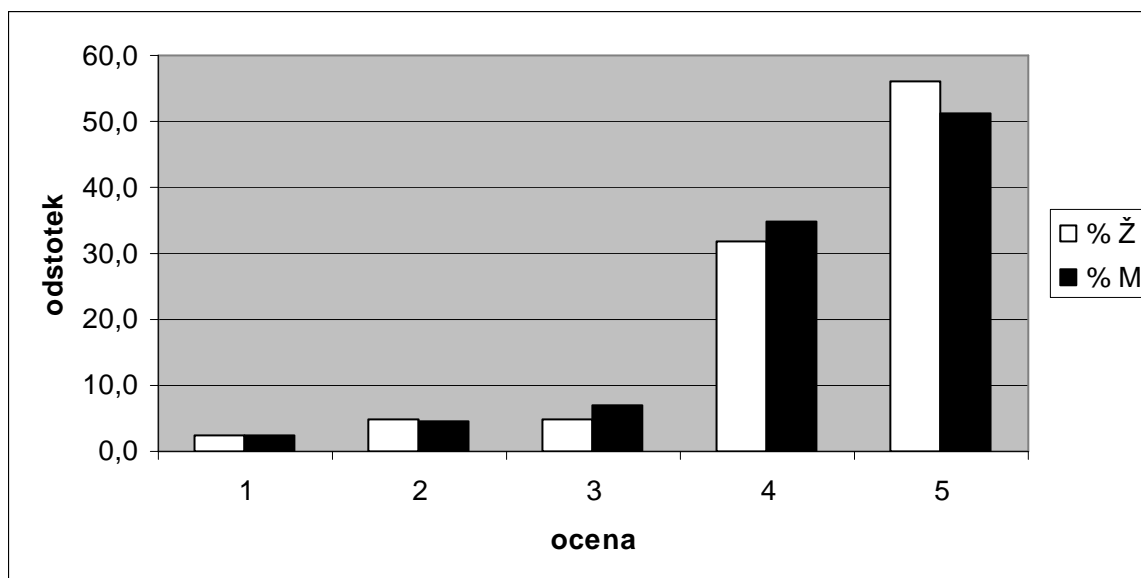
Zanimivo je, da kar 39% nekdanjih dijakinj in 37% nekdanjih dijakov ni nikoli sodelovalo na šolskih športnih tekmovanjih (ocena 1), medtem ko je 27% tedanjih dijakinj in 30% dijakov na omenjenih tekmovanjih sodelovalo.

3.1. Vsebine športne vzgoje na fakulteti redno obiskujem / sem obiskoval.

Tabela 25: Odgovori na trditve št. 3.1:

ocena	frekv Ž	frekv M	% Ž	% M
1-ne velja zame	2	1	2,4	2,3
2-delno velja zame	4	2	4,9	4,7
3-velja zame	4	3	4,9	7,0
4-v glavnem velja zame	26	15	31,7	34,9
5-zelo velja zame	46	22	56,1	51,2
skupaj	82	43	100	100

Slika 23: ponazoritev trditve št. 3.1:

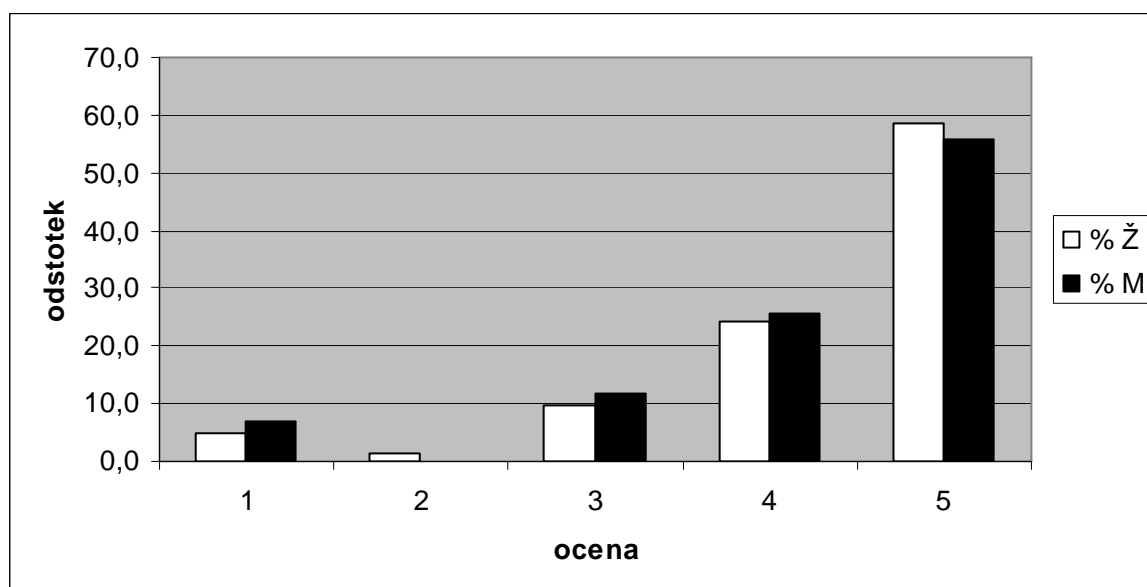
Prva postavka v tretjem sklopu, kaže na pohvalen rezultat. Večina študentk (88%) in študentov (86%) redno obiskuje ali je obiskovala ure športne vzgoje na fakulteti (združeni oceni 4 in 5).

3.2. Na urah aktivno sodelujem.

Tabela 26: Odgovori na trditve št. 3.2:

ocena	frekv Ž	frekv M	% Ž	% M
1-ne velja zame	4	3	4,9	7,0
2-delno velja zame	1	0	1,2	0,0
3-velja zame	8	5	9,8	11,6
4-v glavnem velja zame	20	11	24,4	25,6
5-zelo velja zame	48	24	58,5	55,8
skupaj	81	43	99	100

Slika 24: ponazoritev trditve št. 3.2:

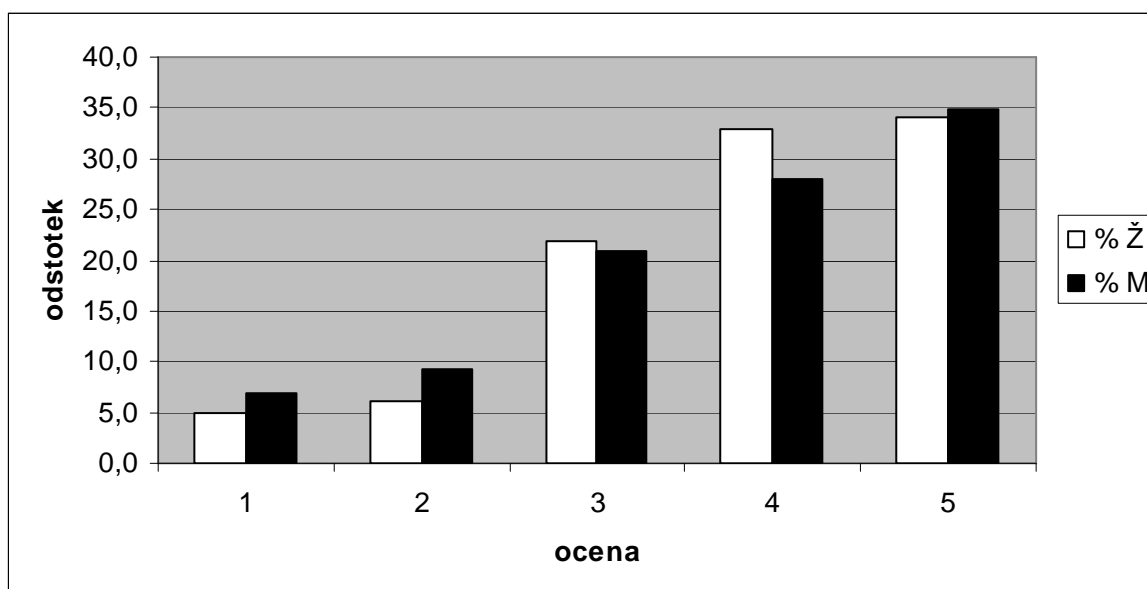
Postavko bi lahko povezali s prejšnjo, rezultat pa je ravno tako razveseljiv. Študenti ur športne vzgoje namreč niso le obiskovali ampak na njih tudi aktivno sodelovali. Večina študentk (83%) in študentov (81%) je tako obkrožilo odgovora 4 ali 5.

3.3. Pri športni vzgoji imamo pestro ponudbo aktivnosti.

Tabela 27: Odgovori na trditve št. 3.3:

ocena	frekv Ž	frekv M	% Ž	% M
1-ne velja zame	4	3	4,9	7,0
2-delno velja zame	5	4	6,1	9,3
3-velja zame	18	9	22,0	20,9
4-v glavnem velja zame	27	12	32,9	27,9
5-zelo velja zame	28	15	34,1	34,9
skupaj	82	43	100	100

Slika 25: ponazoritev trditve št. 3.3:

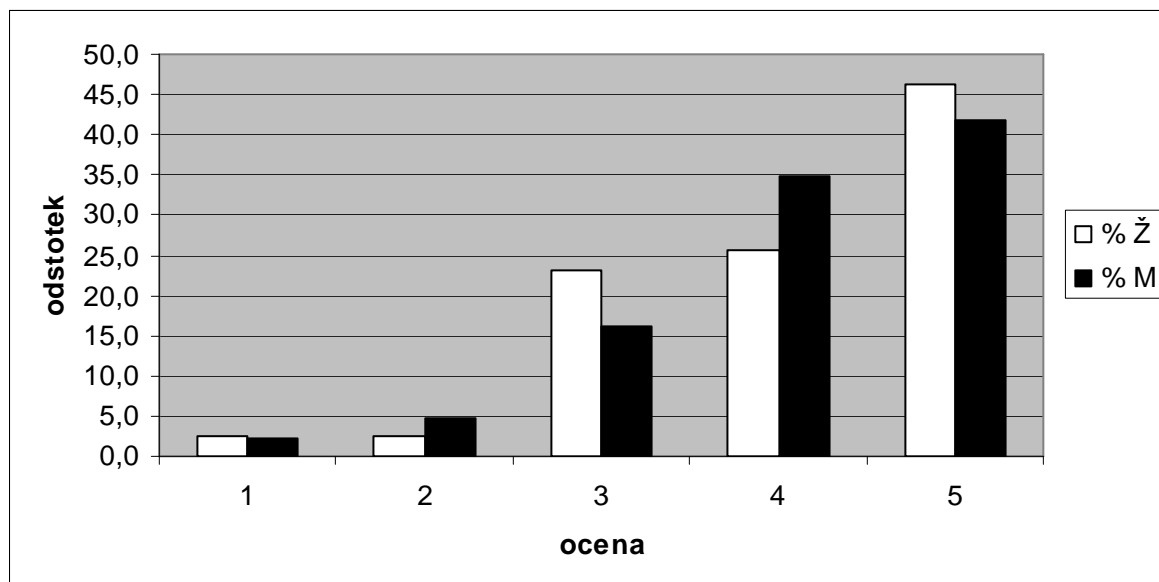
Če združimo četrto in peto oceno vidimo, da je dve tretjini študentk in malo manj študentov mnenja, da imajo na fakulteti pestro ponudbo športnih aktivnosti. Če zgornjima ocenama dodamo še oceno tri pa lahko ugotovimo, da ima velika večina študentov pozitivno mnenje o pestrosti ponudbe aktivnosti pri športni vzgoji.

3.4. Predvsem izbiram športe v zaprtih prostorih (aerobika, fitness, badminton, namizni tenis, košarka, plavanje...)

Tabela 28: Odgovori na trditve št. 3.4:

ocena	frekv Ž	frekv M	% Ž	% M
1-ne velja zame	2	1	2,4	2,3
2-delno velja zame	2	2	2,4	4,7
3-velja zame	19	7	23,2	16,3
4-v glavnem velja zame	21	15	25,6	34,9
5-zelo velja zame	38	18	46,3	41,9
skupaj	82	43	100	100

Slika 26: ponazoritev trditve št. 3.4:

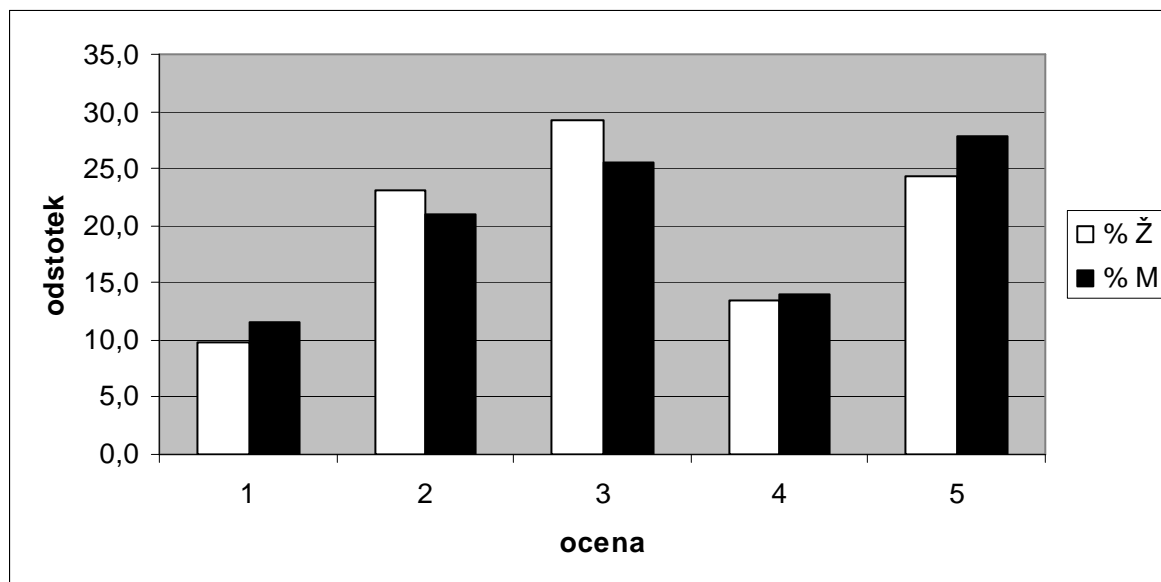
Kar 95% študentk in 93% študentov se radi udeležujejo športov, ki se izvajajo v zaprtih prostorih (združene ocene 3, 4 in 5).

3.5. Večinoma izvajam športne aktivnosti v naravi (smučanje, teki, kolesarjenje, odbojka na mivki).

Tabela 29: Odgovori na trditve št. 3.5:

ocena	frekv Ž	frekv M	% Ž	% M
1-ne velja zame	8	5	9,8	11,6
2-delno velja zame	19	9	23,2	20,9
3-velja zame	24	11	29,3	25,6
4-v glavnem velja zame	11	6	13,4	14,0
5-zelo velja zame	20	12	24,4	27,9
skupaj	82	43	100	100

Slika 27: ponazoritev trditve št. 3.5:

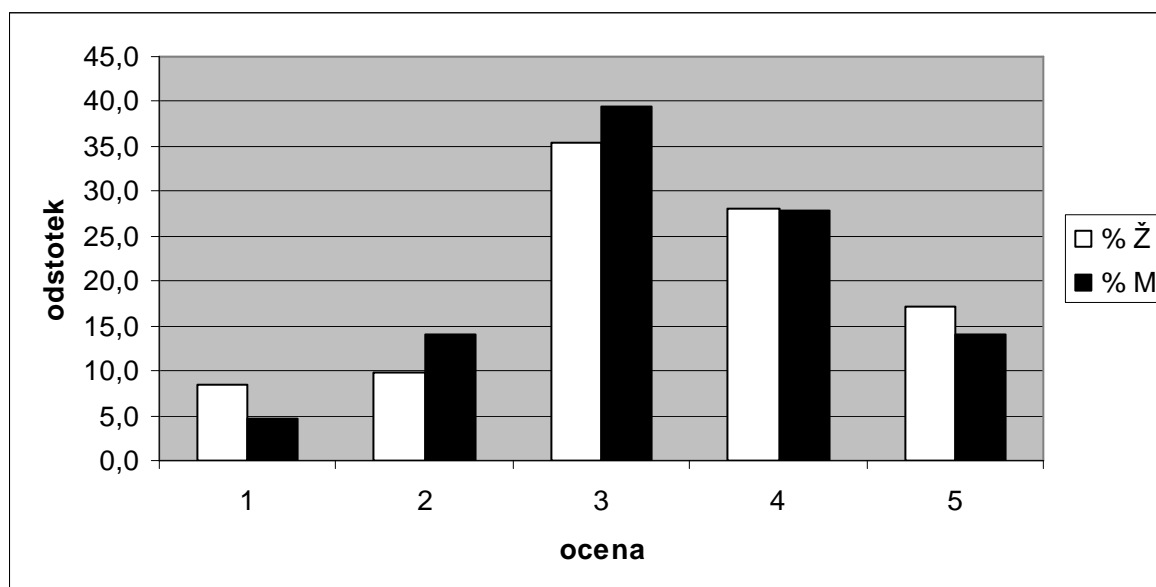
Rezultati kažejo na zelo raznolika mnenja med anketiranci glede izvajanja športov v naravi. Rezultati med predstavniki moškega in ženskega spola pa se med seboj niti ne razlikujejo dosti.

3.6. Zaradi ugodnih vplivov športne vzgoje se lažje posvečam drugim študijskim obveznostim.

Tabela 30: Odgovori na trditev št. 3.6:

ocena	frekv Ž	frekv M	% Ž	% M
1-ne velja zame	7	2	8,5	4,7
2-delno velja zame	8	6	9,8	14,0
3-velja zame	29	17	35,4	39,5
4-v glavnem velja zame	23	12	28,0	27,9
5-zelo velja zame	14	6	17,1	14,0
skupaj	81	43	99	100

Slika 28: ponazoritev trditve št. 3.6:

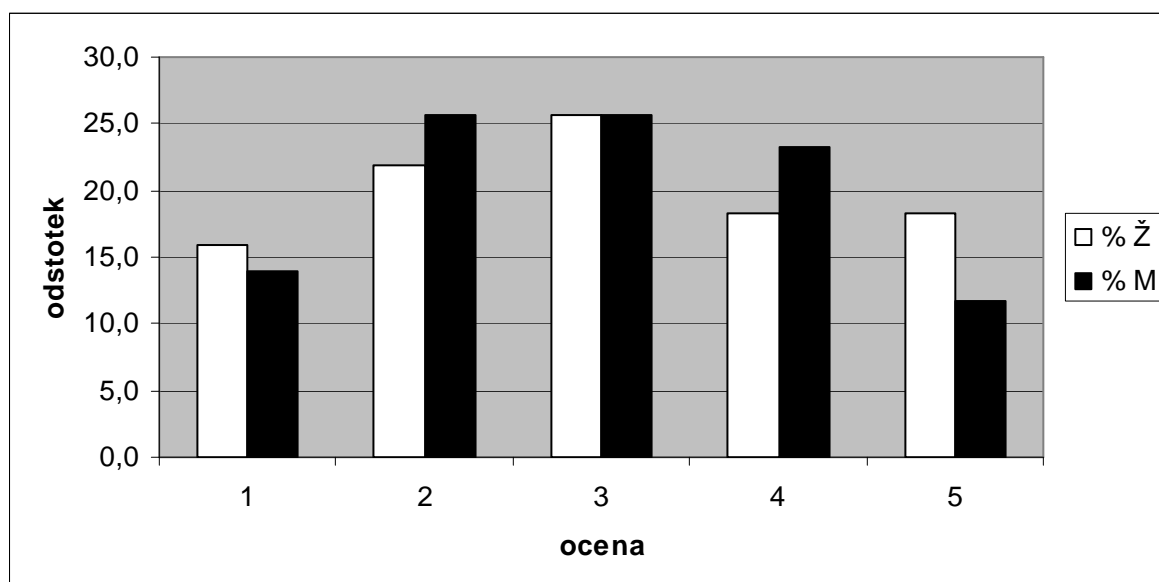
Več kot tretjina študentk in študentov FDV je trditev, da se zaradi ugodnih vplivov športne vzgoje lažje posvečajo ostalim študijskim obveznostim označila z oceno 3. Sicer pa je kar 45% študentk 41% študentov prepričanih, da jim pri učenju pomagajo ugodni vplivi športne vadbe (združeni oceni 4 in 5).

3.7. Na fakulteti sem bolj športno aktiven, kot sem bil v srednji šoli.

Tabela 31: Odgovori na trditve št. 3.7:

ocena	frekv Ž	frekv M	% Ž	% M
1-ne velja zame	13	6	15,9	14,0
2-delno velja zame	18	11	22,0	25,6
3-velja zame	21	11	25,6	25,6
4-v glavnem velja zame	15	10	18,3	23,3
5-zelo velja zame	15	5	18,3	11,6
skupaj	82	43	100	100

Slika 29: ponazoritev trditve št. 3.7:

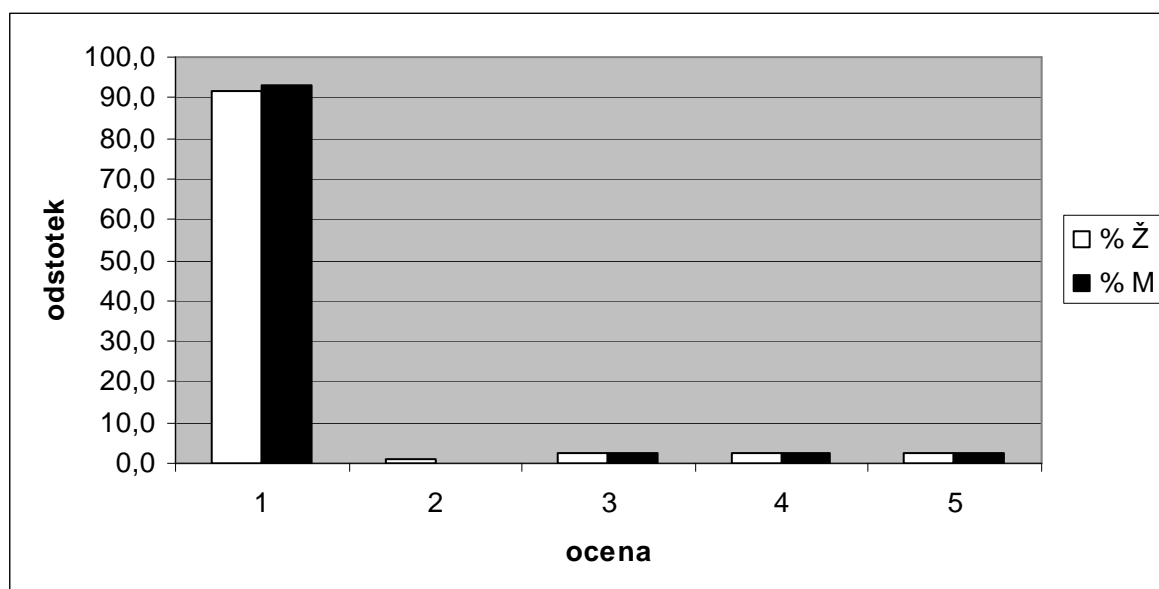
Mnenja študentk in študentov glede primerjave športne dejavnosti v srednji šoli in na fakulteti so zelo deljena. To raznolikost odgovorov bi lahko pripisali temu, da študentje prihajajo iz različnih okolij in iz različnih srednjih šol.

3.8. Fakulteto zastopam na univerzitetnih tekmovanjih.

Tabela 32: Odgovori na trditve št. 3.8:

ocena	frekv Ž	frekv M	% Ž	% M
1-ne velja zame	75	40	91,5	93,0
2-delno velja zame	1	0	1,2	0,0
3-velja zame	2	1	2,4	2,3
4-v glavnem velja zame	2	1	2,4	2,3
5-zelo velja zame	2	1	2,4	2,3
skupaj	82	43	100	100

Slika 30: ponazoritev trditve št. 3.8:

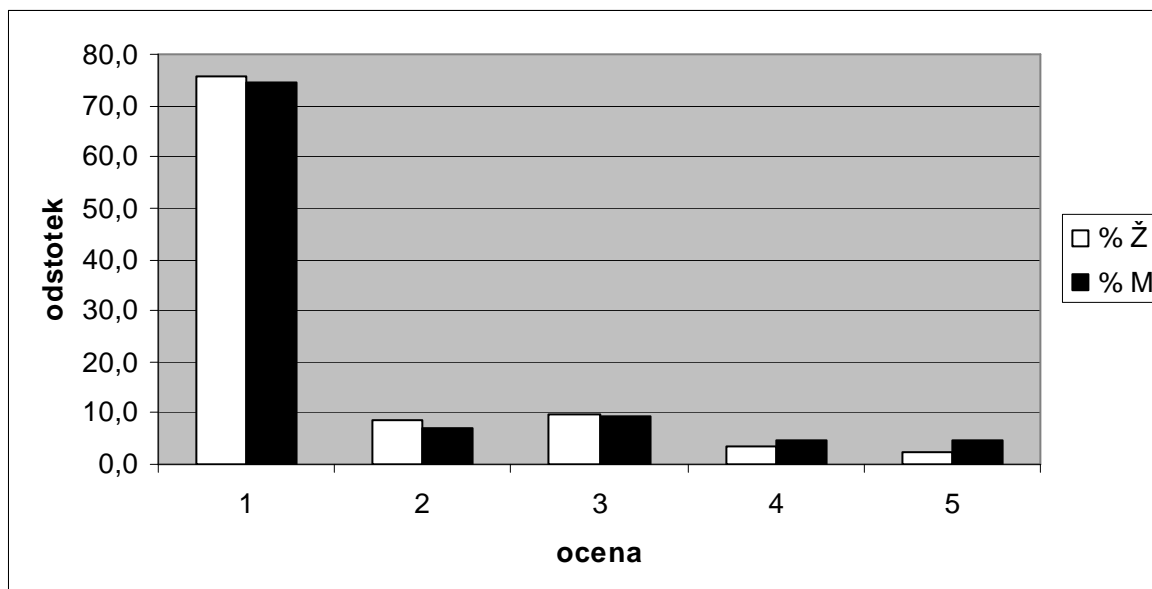
Pri tej postavki naletimo na zelo enoten odgovor, ki pa ni preveč razveseljiv. Velika večina študentk (91%) in študentov (93%) fakultete ne predstavlja na univerzitetnih tekmovanjih (ocena 1).

3.9. Udeležujem se množičnih prireditev (Slovenija teče, Maraton Franja...).

Tabela 33: Odgovori na trditve št. 3.9:

ocena	frekv Ž	frekv M	% Ž	% M
1-ne velja zame	62	32	75,6	74,4
2-delno velja zame	7	3	8,5	7,0
3-velja zame	8	4	9,8	9,3
4-v glavnem velja zame	3	2	3,7	4,7
5-zelo velja zame	2	2	2,4	4,7
skupaj	82	43	100	100

Slika 31: ponazoritev trditve št. 3.9:

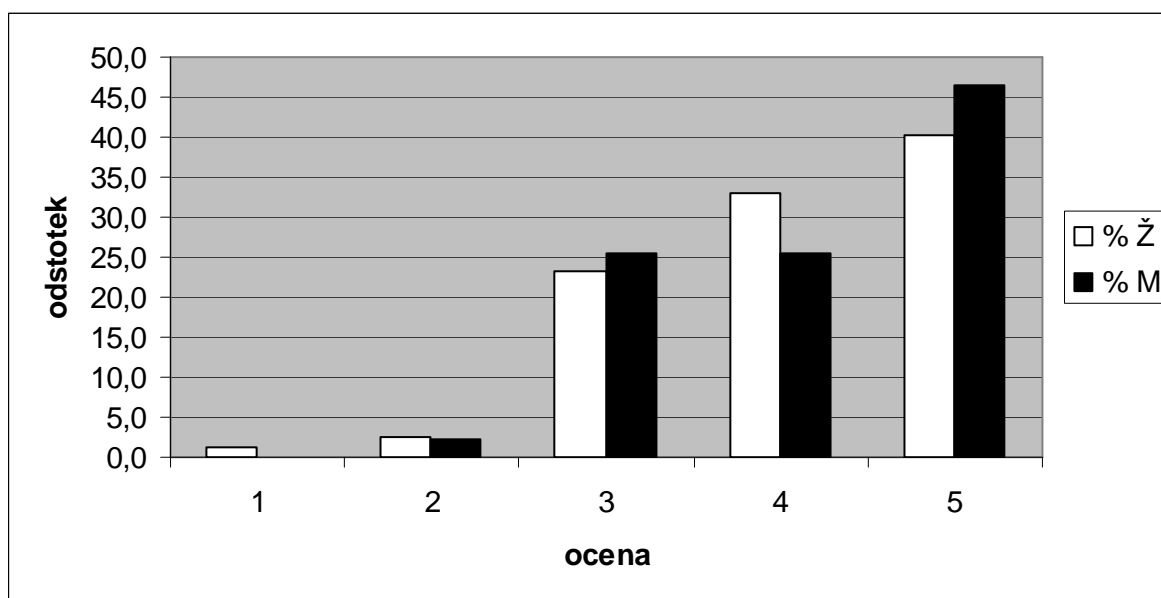
Tudi pri tej postavki, ki kaže odstotek študentk in študentov, ki se udeležujejo množičnih športnih prireditev, ni preveč pozitiven. Več kot dve tretjini predstavnikov obeh spolov se prireditev ne udeležuje (ocena 1), nekaj pa le občasno (oceni 2 in 3).

3.10. Mnenja sem, da bom celo življenje telesno aktiven.

Tabela 34: Odgovori na trditve št. 3.10:

ocena	frekv Ž	frekv M	% Ž	% M
1-ne velja zame	1	0	1,2	0,0
2-delno velja zame	2	1	2,4	2,3
3-velja zame	19	11	23,2	25,6
4-v glavnem velja zame	27	11	32,9	25,6
5-zelo velja zame	33	20	40,2	46,5
skupaj	82	43	100	100

Slika 32: ponazoritev trditve št. 3.10:

Kar 96,3% študentk in 97,7 študentov je mnenja, da bodo vse življenje ostali telesno aktivni.

3.2. PRIMERJAVA PRILJUBLJENOSTI ŠPORTNIH PANOG

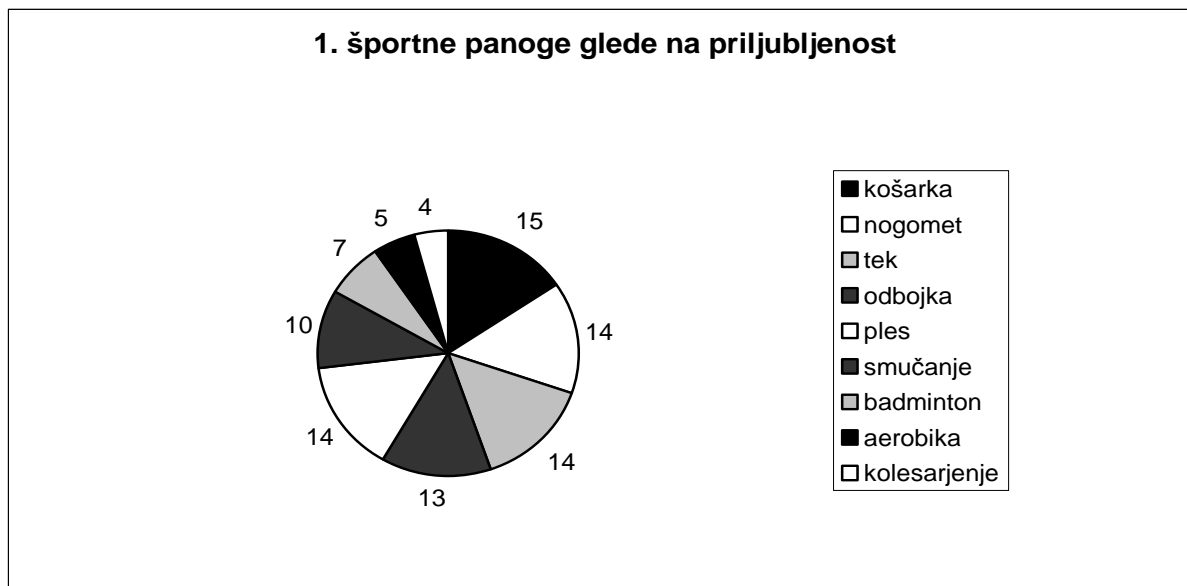
V Tabeli 35 so številčno in v odstotkih (%) prikazani športi glede na priljubljenost med anketiranimi študenti Fakultete za družbene vede. V nadaljevanju podpoglavja so ti rezultati prikazani tudi grafično.

Tabela 35: Prikaz posameznih športnih panog, glede na priljubljenost

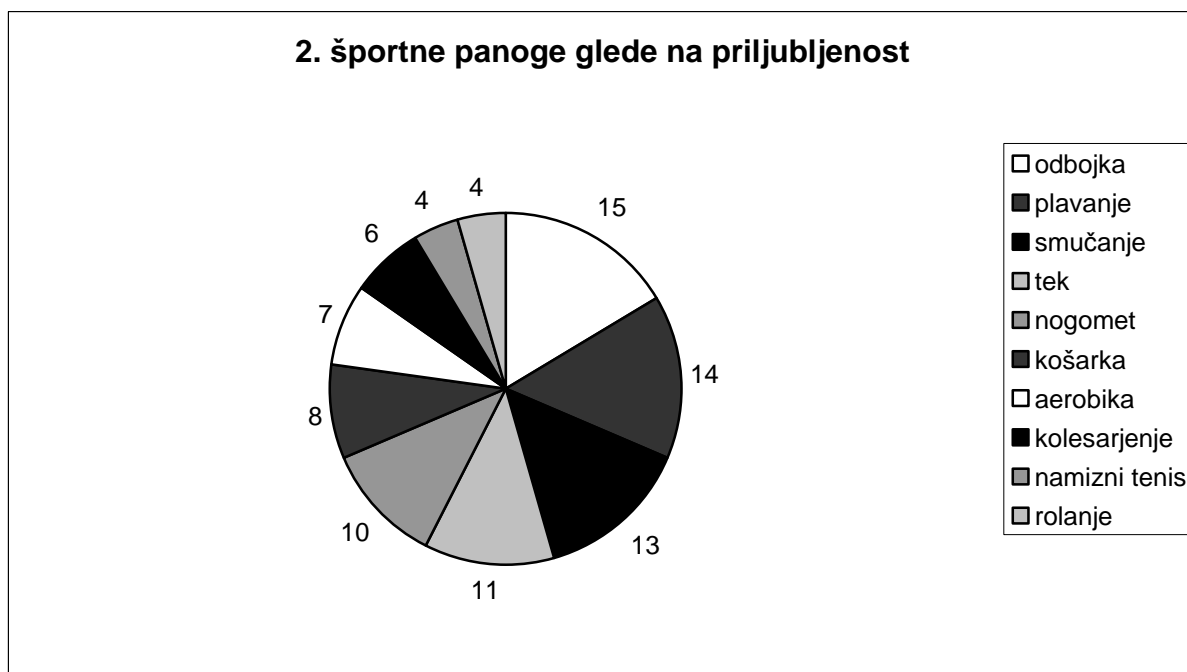
Športna panoga	Frekvenca	% glede na panogo
tek	39	10,8
odbojka	38	10,5
košarka	31	8,6
nogomet	28	7,8
plavanje	26	7,2
smučanje	26	7,2
ples	21	5,8
aerobika	18	5,0
kolesarjenje	18	5,0
badminton	14	3,9
fitnes	12	3,3
rokomet	12	3,3
rolanje	11	3,0
namizni tenis	10	2,8
hoja	7	1,9
tenis	6	1,7
deskanje	5	1,1
hokej	4	1,1
jahanje	4	1,1
plezanje	4	1,1
gimnastika	3	0,8
borilne veščine	3	0,8
pilates	2	0,6
pohodništvo	2	0,6
ragbi	2	0,6
atletika	2	0,6
drsanje	1	0,3
lacrosse	1	0,3
navijaštvo	1	0,3
golf	1	0,3
in-line hokej	1	0,3
joga	1	0,3
biljard	1	0,3
podvodni ribolov	1	0,3
potapljanje na vdih	1	0,3
baseball	1	0,3
sankanje	1	0,3
sky-bo	1	0,3
tek na smučeh	1	0,3
<i>Skupaj</i>	<i>361</i>	<i>100,0</i>

Športe iz Tabele 35 smo razdelili na tri skupine. V prvi skupini, ki jo ponazarja Slika 33, je prikazanih prvih devet športov, ki so jih študentke in študenti FDV uvrstili na prvo mesto. Na Sliki 34 je prikazano prvih deset športov, ki so jih anketiranci uvrstili na drugo mesto, v zadnji grafični ponazoritvi (Slika 35) pa je prikazanih prvih deset športov, ki so jih anketiranci glede na priljubljenost uvrstili na tretje mesto, glede na priljubljenost.

Slika 33: Prikaz najljubših športov študentk in študentov FDV

Slika 34: Prikaz desetih športov, postavljenih na drugo mesto glede na priljubljenost.

Slika 35: Prikaz desetih športov, postavljenih na tretje mesto glede na priljubljenost.

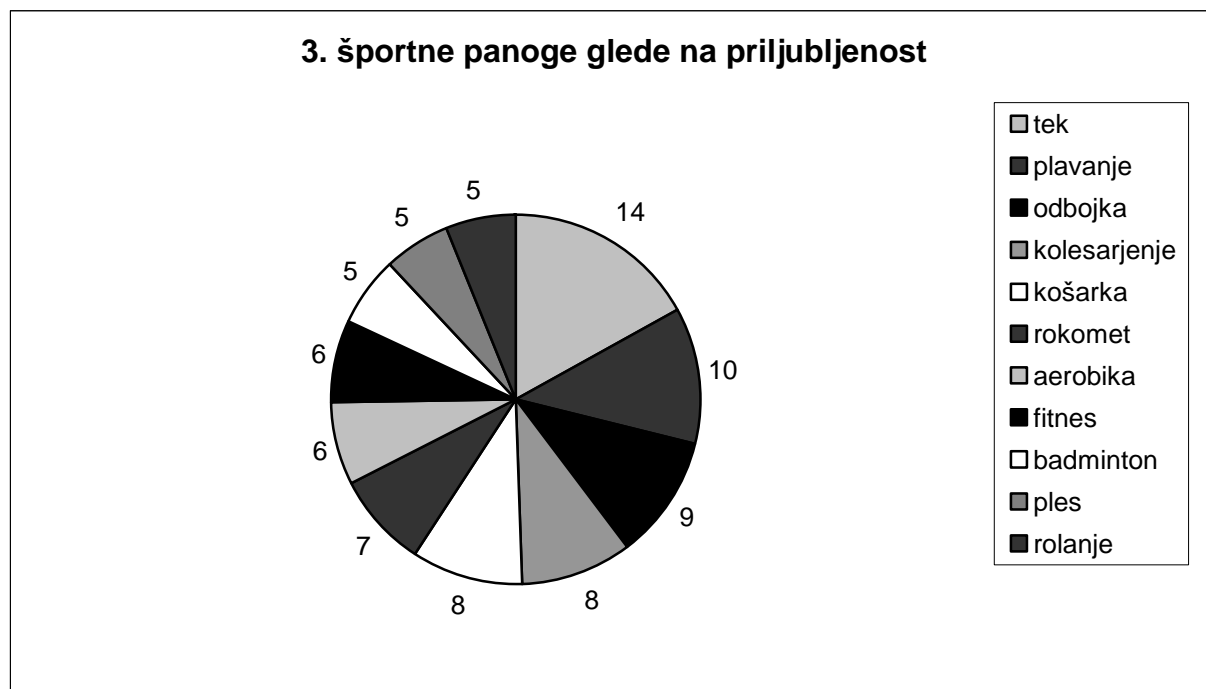

Tabela 36: Prikaz 7 najbolj priljubljenih športnih panog med študenti in 7 med študentkami, izraženo v procentih.

ŠTUDENTI	1. (%)	2. (%)	3. (%)
nogomet	27,9	20,9	4,7
košarka	23,3	14,0	11,6
smučanje	7,0	9,3	2,3
tek	4,7	7,0	4,7
odbojka	2,3	4,7	4,7
kolesarjenje	2,3	4,7	9,3
plavanje	0,0	3,0	4,0
skupaj M	67,4	63,5	41,2

ŠTUDENTKE	1. (%)	2. (%)	3. (%)
ples	15,9	2,4	4,9
odbojka	14,6	15,9	8,5
tek	14,6	9,8	14,6
smučanje	8,5	9,8	2,4
plavanje	2,4	13,4	7,3
aerobika	7,3	8,5	7,3
košarka	4,9	2,4	3,7
skupaj Ž	68,3	62,2	48,8

V Tabeli 36 so rezultati glede priljubljenosti športnih panog prikazani ločeno po spolu. Podatki so navedeni v procentih glede na posamezen spol in razporejeni v vrstni red glede na najvišje vrednosti pri prvo izbranem športu. Nogomet (pri študentih) in ples (pri študentkah) dosegata najvišje vrednosti. Pri študentih za razliko od študentk najdemo še kolesarjenje, pri študentkah pa aerobiko (oba na šestem mestu). Ostale športe najdemo v obeh tabelah, torej spadajo med sedem najbolj priljubljenih športov, tako pri študentih kot tudi pri študentkah.

4. RAZPRAVA

Potreba po gibanju je za človeka naravna. Otrok ob gibanju razvija in krepi svoje telo, usklajuje se njegova motorika, v povezovanju posameznih telesnih in športnih dejavnosti se urijo njegove spretnosti. Z ustreznimi spodbudami v družini in kasneje v šoli pri otroku vplivamo na njegov kasnejši življenjski slog ter ga opremimo za vsa samostojna in delavna obvladovanja preizkušenj, obremenitev in stresov, ki mu jih bo prinašalo življenje (Škof, 2007).

Rezultati raziskave so pokazali, da imajo anketirani študenti in študentke Fakultete za družbene vede zelo pozitiven odnos do športa. Iz tega lahko sklepamo, da se omenjeni študenti obeh spolov zavedajo kompleksnosti pozitivnih vplivov zdravega in športnega načina življenja. Velika večina študentov je tudi mnenja, da bodo ostali telesno oziroma športno aktivni celo življenje.

Pri razlogih za ukvarjanje s športom je največ študentk in študentov namenilo najvišjo oceno postavki, ki pravi, da so športno dejavni, ker želijo sprostiti energijo. Najmanj študentk in študentov pa je z najvišjo oceno označilo postavko, ki pravi, da so športno aktivni, ker želijo biti s svojimi prijatelji. Sicer pa je to postavko največ predstavnikov tako moškega kot ženskega spola označilo z oceno tri. S podobnimi ocenami so anketiranci vrednotili postavki, ki označujeta ukvarjanje s športom zaradi zabave in ukvarjanje s športom v povezavi z uravnavanjem telesne teže. Študentje so mnenja, da se zaradi ugodnih vplivov športne vzgoje na fakulteti, lažje posvečajo ostalim študijskim obveznostim. To postavko so v največji meri označevali z oceno tri.

Na študente prostočasne aktivnosti njihovih prijateljev verjetno nimajo več tako velikega vpliva kot na predhodne vrstniške skupine (osnovnošolce in srednješolce). Temu je verjetno tako, ker je njihova osebnost že dosti bolj izoblikovana in vedo kaj so njihove želje in potrebe. Študentje se tudi zavedajo, da jim ugodni vplivi športne vadbe pripomorejo k lažjemu opravljanju študijskih obveznosti.

Študenti Fakultete za družbene vede se kot bodoči intelektualci tudi v večji meri kot na primer njihovi vrstniki (tisti ki se niso odločili za nadaljevanje šolanja po srednji šoli) zavedajo, da jim športna aktivnost pomaga uravnavati telesno težo. To je seveda pozitiven podatek v današnjem času, ko se veliko ljudi neuspešno bori s prekomerno telesno težo.

Pri oceni dela športnih pedagogov v srednjih šolah so študentje podajali različne ocene. Postavko »Profesorji so svoje delo opravljali z veseljem in korektno«, je več kot dve tretjini študentk in študentov označilo z visokimi ocenami. Nekoliko nižje pa

so anketirani ocenjevali postavko, ki govori o pobudi pri oziroma k dodatni športni vadbi.

Zavedati se moramo dejstva, da študenti, ki so bili vključeni v anketo prihajajo iz različnih koncev Slovenije, kjer so obiskovali različne srednje šole, zato so tudi njihove izkušnje z delom športnih pedagogov različne. V nadaljnjih podobnih raziskavah bi bilo zato mogoče dobro poznati še regije, iz katerih prihajajo anketiranci.

Če primerjamo rezultate postavk 2.7, 2.8 in 3.3, ki prikazujejo pestrost športnih aktivnosti v srednji šoli in na fakulteti, opazimo, da so anketirani mnenja, da je ponudba pri športni vzgoji na fakulteti bolj pestra. Pri postavki o ponudbi športov na fakulteti prevladujejo visoke ocene. Pri postavkah, ki kažeta pestrost ponudbe športov v srednji šoli so anketirani v večji meri kot pri predhodno omenjeni postavki izbirali tudi nižje ocene.

Za razliko od prej omenjenega vpliva športnih pedagogov so učni načrti na srednjih šolah (vsaj na enakih izobraževalnih programih) enaki. Na fakulteti pa je v večji meri tako, da si študenti sami izberejo s katerimi športi se bodo ukvarjali. Lahko bi rekli, da je posledično tudi motiviranost za izbrane športe večja.

Študentke in študenti iz naše raziskave so ure športne vzgoje redno obiskovali tako v srednji šoli kot na fakulteti, na kar kažejo visoke ocene pri postavkah 2.2, 2.9, in 3.1. Pozitivne podatke kažeta še postavki 2.3 in 3.2, ki govorita o tem, da anketirani ur športne vzgoje niso le redno obiskovali, ampak na njih tudi aktivno sodelovali. V ta sklop postavk, bi verjetno lahko uvrstili še postavko, ki govori o rednosti prinašanja športne opreme na ure športne vzgoje. Tudi tu so podatki, podobni kot pri ostalih v tem sklopu, in sicer so anketiranci v največji meri označevali najvišja dva odgovora.

V prvem delu raziskovalne naloge je bilo omenjeno opravičevanje od športne vzgoje. Kot kaže v tem primeru, se študenti niso dosti opravičevali in izostajali od ur športne vzgoje. Mogoče je razlog ta, da so že so se že v srednji šoli, bolj kot njihovi vrstniki zavedali pomena športne vzgoje. S previdnostjo, pa moramo vzeti tudi zanesljivost podatkov.

Če med seboj primerjamo rezultate pri postavkah 1.10., 1.11, 3.4 in 3.5 lahko iz tega razberemo, da se študentke in študenti FDV nekoliko raje ukvarjajo z individualnimi športnimi aktivnostmi kot ekipnimi športi; pred športi v naravi pa dajejo prednost tistim ki se izvajajo v zaprtih prostorih. Pri postavkah o ekipnih in individualnih športih so odgovori na postavke podobno razporejeni na vseh pet ocen. Vseeno je pri postavki o individualnih športih izražen nekoliko večji procent najvišjih dveh ocen.

Iz rezultatov postavk (1.2, 1.3, 1.4 in 1.5), ki se navezujejo na ukvarjanje s športom, lahko razberemo naslednje. Okoli polovica študentk in študentov je včasih trenirala določen šport. Le nekaj predstavnic ženskega spola in še manj predstavnikov moškega spola, je redno trenirala določen šport v času izvajanja ankete. Slednji podatek pa le ni tako negativen, če pogledamo postavko, ki kaže, da je velika večina študentk in študentov športno aktivnih na rekreativnem nivoju. Pozitiven je tudi rezultat postavke o rednosti ukvarjanja s športom, saj je precejšen delež anketiranih z nizkimi ocenami ocenilo postavko, da se s športom ukvarjajo le občasno.

Rezultata na postavkah 3.8 in 3.9 kažeta, da zelo malo anketiranih študentk in študentov FDV zastopa svojo fakulteto na univerzitetnih tekmovanjih in na množičnih športnih prireditvah.

Sila, Doupona Topič in Strel (2007) navajajo, da se je od osamosvojitve Slovenije pa do danes zmanjšalo število neaktivnih, tako moških kot tudi žensk. Potrebno je še poudariti, da pogosto naletimo na populacijo aktivnih, ki postajajo še bolj aktivni (v enem ali večih športih), neaktivni pa žal ostajajo neaktivni. Brettschneider in Naul (2007a) v večih poglavjih navajata, da bi bilo za rešitev neaktivne populacije bistveno, da različni športni klubi začnejo delati na promociji športa in športne vadbe za neaktivne in tiste s prekomerno težo.

Med športe, s katerimi se anketirani študenti FDV najpogosteje ukvarjajo so največkrat navajali naslednje : Na prvo mesto je največ anketiranih napisalo košarko, nogomet, tek, odbojko in ples. Na drugo mesto je največ študentk in študentov napisalo odbojko, plavanje in smučanje. Na tretjem mestu pa so prva tri mesta zasedli športi, tek, plavanje in odbojka. Iz navedenega lahko razberemo, da se odbojka pojavlja na vseh treh mestih, oziroma jo je veliko študentov napisalo tako na prvo, kot drugo in tretje mesto glede na priljubljenost. Tek in plavanje pa sta bila pri vrhu na omenjenih treh lestvicah navedena vsak po dvakrat. Podobne rezultate kaže tudi tabela 35, ki prikazuje vse športe (združene glede na priljubljenost in glede na spol). Iz nje je razvidno, da prvo mesto po priljubljenosti zaseda tek, drugo odbojka, tretje košarka, naprej nogomet, peto mesto si delita plavanje in smučanje, itn.

V raziskavah športno rekreativne dejavnosti v Sloveniji med desetimi najpopularnejšimi športnimi panogami najdemo hojo, plavanje, kolesarstvo, planinarjenje, alpsko smučanje, ples, tek v naravi, jutranjo gimnastiko, nogomet in badminton (Berčič idr., 2007).

V prvem delu, kjer smo ugotavljali odnos študentov FDV do športa in športne vzgoje ni bilo znatnih razlik med odgovori predstavnikov moškega in ženskega spola. Pri drugem delu, v katerem smo primerjali športe glede na priljubljenost, pa je opaziti razlike.

Iz Tabele 35 je razvidno, da med prvih sedem najbolj priljubljenih športov pri študentih FDV spadajo tek, odbojka, košarka, nogomet, plavanje, smučanje in ples. V tabeli 36 (ki kaže najbolj priljubljene športe ločene po spolu) izmed teh športov najdemo pri študentih nogomet. Tek, odbojko, košarko, plavanje in smučanje sta prisotna tako pri študentih kot tudi pri študentkah, samo pri študentkah pa najdemo ples. V Tabeli 36 je na šestem mestu pri študentih omenjeno še kolesarstvo, pri študentkah pa aerobika, ki pa ju med sedmimi najbolj priljubljenimi športi ne najdemo pri nasprotnih spolih.

Lahko bi rekli, da ti rezultati niti niso presenetljivi saj tako kot za nogomet velja, da je šport za moške, podobno kot ples in aerobika veljata za ženske športe. Seveda pa povsod najdemo izjeme. Če še podrobneje analiziramo najbolj priljubljene športe med študenti FDV ugotovimo, da prevladujejo individualni športi pred ekipnimi.

Iz rezultatov T–testa je razvidno, da prihaja do razlik med odgovori študentk in študentov. Razlike so zaznane pri petih postavkah iz prvega sklopa vprašanj in pri treh postavkah iz drugega sklopa. Tako je opaziti razlike med odgovori študentk in študentov pri vprašanjih glede ukvarjanja s športom v preteklosti, razlogih za športno udejstvovanje, mnenju o delu športnih pedagogov in aktivnem sodelovanju pri urah športne vzgoje. V sklopu, ki je anketirance spraševal o športu na fakulteti ne prihaja do statistično pomembnih razlik med spoloma.

Tu bi izpostavili rezultat dobljen pri postavki 2.3. Le ta nakazuje, da so takratni dijaki bolj redno in aktivno sodelovali na urah športne vzgoje kot dijakinje, ta podatek, pa bi lahko povezali z raziskavami o opravičevanju od ur športne vzgoje iz uvodnega dela. Jurak in Kovač (2007) sta namreč opisovala katere skupine mladostnikov in s kakšnimi razlogi se opravičujejo od ur športne vzgoje. Dijakinje tako verjetno prihajajo na ure športne vzgoje, vendar na njih pogosto ne sodelujejo. V tem času se učijo za druge predmete ali delajo domače naloge. Razlogi za opravičevanje so mnogi in različni, najpogosteje pa za izgovor navajajo zdravstvene razloge.

Majerič in Markljeva (2009) opisujeta rezultate raziskave med slovenskimi študenti o njihovih potrebah, značilnostih ukvarjanja s športom ter pogojih, ki jih potrebujejo za redno in organizirano ukvarjanje s športom ter pogojih, ki jih potrebujejo za redno in organizirano ukvarjanje s športom v univerzitetnem športu. Kar nekaj ugotovitev bi lahko povezali z našo raziskavo. Dejstvo je da študentski šport v zdajšnji organizacijski in vsebinski obliki ne predstavlja nadgradnje sistema športne vzgoje (in z njo povezanih športnih programov) osnovne in srednje šole. V tem kontekstu tudi ne izhaja iz ciljev šolske športne vzgoje in zato ne uresničuje poslanstva, zaradi katerega je bil šport (prej športna vzgoja) na ravni univerze uveden. Ugotovljeno je bilo še, da se med študentkami in študenti različnih raziskav najbolj priljubljeni športi ponavljajo (ženske: odbojka, plavanje, hoja, kolesarjenje, aerobika; moški: košarka,

nogomet, plavanje, hoja). Tudi slednji podatki so kar precej podobni tem iz naše raziskave.

Zaradi majhnosti vzorca so ugotovitve raziskave uporabne predvsem za športne pedagoge na fakultetah in v srednjih šolah. Rezultati in nadaljnje raziskave na tem področju bi lahko pripomogli pri ustvarjanju športnih programov na Univerzi v Ljubljani. Med izdelavo diplomskega dela se je pojavilo še kar nekaj vprašanj iz področja univerzitetnega športa, ki bi jih bilo zanimivo raziskati. Z vprašanji odprtega tipa bi lahko prišli do direktnih mnenj in predlogov študentov, kako izboljšati športne programe, ki so namenjeni študentom.

5. SKLEP

Namen diplomskega dela z naslovom Odnos študentov Fakultete za družbene vede do športne vzgoje in športa nasploh je bil ugotoviti, v kolikšni meri so študenti in študentke FDV športno aktivni.

V anketnem vprašalniku smo anketirance spraševali o preteklem ukvarjanju s športom, kako je bilo s športno vzgojo v srednji šoli, o športni vzgoji na fakulteti in o prostočasni športni vadbi v času izobraževanja na fakulteti.

Postavljeni so bili trije cilji preko katerih smo prišlo do ugotovitev, da imajo študenti in študentke v večini pozitiven odnos do športa, pa naj se gre za športno vadbo v obliki športne vzgoje ali pa kot obliko aktivnega preživljanja prostega časa. Ugotavljali smo še, s katerimi športi se anketirani študenti in študentke najraje ukvarjajo. Rezultati so pokazali, da jih zanimajo zelo različni športi, od tistih ki jih vsi poznamo iz osnovne in srednje šole, popularni pa so tudi športi, s katerimi so se prvič srečali na fakulteti oz. izven rednega pouka športne vzgoje.

S pomočjo raziskave smo prišli do sklepa, da se študenti in študentke FDV radi ukvarjajo s športom, imajo izoblikovane vrednote vezane na odnos do športa, tako, da bi lahko zaključili, da imajo vse predispozicije za vseživljenjsko ukvarjanje s športom.

6. VIRI

Berčič, H., Sila, B., Tušak, M. in Semolič, A. (2007). *Šport v obdobju zrelosti*. Ljubljana: Fakulteta za šport, Inštitut za šport.

Brettschneider, W-D., in Naul, R. (2007a). *Obesity in Europe: young people's physical activity and sedentary lifestyles*. Frankfurt am Main: Peter Lang Europäischer Verlag der Wissenschaften.

Brettschneider, W-D., Naul, R., Bünemann, A., in Hoffman, D. (2007b). Obesity, physical activity patterns and sedentary lifestyles of young people in Austria, Germany and Switzerland. In W-D. Brettschneider in R. Naul, *Obesity in Europe: young people's physical activity and sedentary lifestyles*. (p. 281-323). Frankfurt am Main: Peter Lang Europäischer Verlag der Wissenschaften.

Cesar, P. (2007). *Vloga športne dejavnosti pri oblikovanju telesne samopodobe mladostnic*. Magistrsko delo, Ljubljana: Univerza v Ljubljani, Fakulteta za družbene vede.

Doupona Topič, M. in Petrovič, K. (2007). *Šport in družba: sociološki vidiki*. Ljubljana: Fakulteta za šport, Inštitut za šport.

Havelka, N. in Lazarevič, L. (1981). *Sport i ličnost*. Beograd: Sportska knjiga.

Jaušovec, R. (2007). *Primerjava odnosa do športa in športne vzgoje med dijaki športnih oddelkov in dijaki ostalih oddelkov na Gimnaziji Ptuj*. Diplomsko delo, Ljubljana: Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport.

Jurak, G. in Kovač, M. (2007). Opravičevanje pri športni vzgoji. V G. Jurak (ur.), M. Kovač (ur.), *Priporočila za izpeljavo športnovzgojnega procesa: opravičevanje, učenje plavanja, športni oddelki in spremljava telesnega in gibalnega razvoja*. (str. 7 do 19). Ljubljana: Fakulteta za šport, Katedra za športno vzgojo: Zveza društev športnih pedagogov Slovenije.

Katalog športnih programov Centra za univerzitetni šport 2009/2010. (2009) Ljubljana: Univerza v Ljubljani, Center za univerzitetni šport.

Kavčič R. (2009). Športna vzgoja izbirni predmet v prenovljenih študijskih programih Fakultete za družbene vede. *Šport* 57 (3-4), 50-53.

Kondrič, M. in Kavčič, R. (2007). *Fakulteta za družbene vede. Športna vzgoja*. Pridobljeno 18.08.2009 iz http://www.fdv.uni-lj.si/predmeti/predmeti_dod.asp?id=192

Kovač, M., Leskošek, B. in Strel, J. (2007). Socialna različnost pogloblja biološko: škarje se čedalje bolj razpirajo. V M. Kovač (ur.), G. Starc (ur.), *Šport in življenjski slogi slovenskih otrok in mladine*. (str. 111-129). Ljubljana: Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport, Inštitut za šport.

Kovač, M. in Novak, D. (2004). *Učni načrt. Športna vzgoja. Program osnovnošolskega izobraževanja*. Ljubljana: Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport, Zavod RS za šolstvo.

Kovač, M. in Starc, G. (2007). *Šport in življenjski slogi slovenskih otrok in mladine*. Ljubljana: Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport, Inštitut za šport.

Kremžar, B. in Petelin, M. (2000). *Otrokovo gibalno vedenje*. Ljubljana: Društvo za motopedagogiko in psihomotoriko.

Križnik, K. (ur.) in Purkat, N. (ur.). (2008). *Učni načrt. Športna vzgoja. Gimnazija; Splošna, klasična, strokovna gimnazija*. Ljubljana: Ministrstvo za šolstvo in šport, Zavod RS za šolstvo. Pridobljeno 2.11.2009 iz http://www.mss.gov.si/fileadmin/mss.gov.si/pageuploads/podrocje/ss/programi/2008/Gimnazije/UN_SPORTNA_VZGOJA_gimn.pdf

Majerič, M. (1999). *Šport na Univerzi v Ljubljani: dileme in perspektive*. Diplomsko delo, Ljubljana: Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport.

Majerič, M. (2002). *Struktura motivov za športno dejavnost pri študentih Univerze v Ljubljani*. Magistrsko delo, Ljubljana: Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport.

Majerič, M. in Markelj, N. (2009). Analiza nekaterih dejavnikov ukvarjanja s športom pri študentih. *Šport*, 57 (3-4), 14-17.

Sila, B., Doupona Topič, M. in Strel, J. (2007). Vse več obiskovalcev v fitnessih-kje so meje? V *Fitnes zveza Slovenije. Kongres*. (str. 7-13). Ljubljana: Fitnes zveza Slovenije

Strmčnik, F. (2001). *Didaktika: osrednje teoretične teme*. Ljubljana: Znanstveni inštitut Filozofske fakultete.

Škof, B. (2007). *Šport po meri otrok in mladostnikov: pedagoško – psihološki in biološki vidiki kondicijske vadbe mladih*. Ljubljana: Fakulteta za šport, Inštitut za šport.

Škof, B., Zabukovec, V., Cecič Erpič, S. in Boben, D. (2005). *Pedagoško – psihološki vidiki športne vzgoje*. Ljubljana: Fakulteta za šport, Inštitut za kineziologijo.

Tušak, M. in Tušak, M. (1997). *Psihologija športa*. Ljubljana: Znanstveni inštitut Filozofske fakultete.

Tušak, M. in Bednarik, J. (2002). *Nekateri psihološki, socialni in ekonomski vidiki športa v Sloveniji*. Ljubljana: Fakulteta za šport, Inštitut za kineziologijo.

Tušak, M., Marinšek, M. in Tušak, M. (2009). *Družina in športnik*. Ljubljana: Fakulteta za šport, Inštitut za šport.

7. PRILOGE

1. Anketni vprašalnik

Spoštovani,

v cilju izboljšanja in napredovanja športne aktivnosti v športu želimo proučiti nekatere faktorje, ki bi lahko bili povezani s športno dejavnostjo na srednji šoli in na fakultetah. Ker ste tudi sami študenti, bi nam veliko pomenilo, če bi lahko dobili podatke tudi od vas. Raziskava je pravzaprav sestavljena iz izpolnjevanja enostavnega vprašalnika z dvaintridesetimi vprašanji.

Vprašalnik je popolnoma anonimen, podatki so strogo zaupni. Nikjer v vprašalniku vas ne bomo vprašali po vaših osebnih podatkih, ki bi lahko povezali odgovore z vami (ime, imena staršev, datum rojstva, klub,...).

Zelo pomembno je za nas, da dobimo odgovore na vsa vprašanja. Vendar pa, **v kolikor ne boste želeli odgovoriti na katero koli postavljeno vprašanje, ga enostavno pustite neobkroženega.**

Fakulteta: _____

Starost: _____ let.

Najljubša športna panoga: 1 _____; 2 _____; 3 _____.

Anketni vprašalnik obsega dve strani!
Vprašaj se, v kolikšni meri določene trditve veljajo zate. Prvi sklop je vezan na tvoj splošni odnos do športa, drugi na športno vzgojo in aktivnosti v srednji šoli in tretji na obveznosti športne vzgoje v času študija. (Obkroži ustrezno številko za vprašanjem!)

1 = ne velja zame....., 3= velja zame,.....5= zelo velja zame.

1. VPRAŠANJA VEZANA NA ODNOS DO ŠPORTA					
1. Vedno sem imel pozitiven odnos do športa.	1	2	3	4	5
2. Ko sem bil mlajši sem treniral določen šport.	1	2	3	4	5
3. Redno treniram določen šport.	1	2	3	4	5
4. Redno sem telesno aktiven, na rekreativni ravni.	1	2	3	4	5
5. S športom se ukvarjam le občasno, ko mi to ustreza.	1	2	3	4	5
6. Športno se udejestvujem ker želim sprostiti energijo.	1	2	3	4	5
7. Športno sem aktiven, ker želim biti s svojimi prijatelji.	1	2	3	4	5
8. Športno sem aktiven, ker mi je to zabavno.	1	2	3	4	5
9. Športno sem aktiven, ker mi to pomaga pri uravnavanju telesne teže.	1	2	3	4	5
10. Rad imam predvsem ekipne športe.	1	2	3	4	5
11. Sem pristaš individualnih športnih aktivnosti.	1	2	3	4	5
12. Kot otrok sem si želel trenirati določen šport, vendar nisem imel možnosti (podpora staršev, oddaljenost).	1	2	3	4	5

2. VPRAŠANJA V ZVEZI Z UKVARJANJEM S ŠPORTOM V SREDNJI ŠOLI					
1. Prostor in pogoji v SŠ so bili primerni za ustrezno izvajanje ur športne vzgoje.	1	2	3	4	5
2. Ure športne vzgoje sem redno obiskoval.	1	2	3	4	5
3. Na teh urah sem vedno aktivno sodeloval.	1	2	3	4	5
4. Redno sem na ure prinašal ustrezno športno opremo in telovadil v njej	1	2	3	4	5
5. Športni pedagog je svoje delo opravljal z veseljem in korektno.	1	2	3	4	5
6. Športni pedagog me je spodbujal pri/k dodatni športni vadbi.	1	2	3	4	5
7. Izpopolnjevali smo znanje iz različnih športov(igre z žogo, atletika, gimnastika...)	1	2	3	4	5
8. Na športnih dnevih smo imeli raznoliko ponudbo aktivnosti.	1	2	3	4	5
9. Teh aktivnosti sem se redno udeleževal.	1	2	3	4	5
10. Šolo sem zastopal na športnih tekmovanjih (šolska športna tekmovanja, ŠKL.)	1	2	3	4	5

3. VPRAŠANJA V ZVEZI Z UKVARJANJEM S ŠPORTOM NA FAKULTETI					
1. Vsebine športne vzgoje na fakulteti redno obiskujem/sem obiskoval.	1	2	3	4	5
2. Na urah aktivno sodelujem.	1	2	3	4	5
3. Pri športni vzgoji imamo pestro ponudbo aktivnosti.	1	2	3	4	5
4. Uglavnem izbiram športe v zaprtih prostorih (aerobika, fitnes, badminton, namizni tenis, košarka, plavanje.....)	1	2	3	4	5
5. Večinoma izvajam športne aktivnosti v naravi (smučanje, teki, kolesarjenje, odbojka na mivki.....)	1	2	3	4	5
6. Zaradi ugodnih vplivov športne vzgoje, se lažje posvečam drugim študijskim obveznostim.	1	2	3	4	5
7. Na fakulteti sem bolj športno aktiven kot sem bil v srednji šoli.	1	2	3	4	5
8. Fakulteto zastopam na univerzitetnih tekmovanjih.	1	2	3	4	5
9. Udeležujem se množičnih prireditev (Slovenija teče, Maraton Franja....).	1	2	3	4	5
10. Mnenja sem, da bom celo življenje telesno aktiven.	1	2	3	4	5

Hvala za vaš čas in odgovore!